

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12329 *Llei 28/2014, de 27 de novembre, per la qual es modifiquen la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i la Llei 16/2013, de 29 d'octubre, per la qual s'estableixen determinades mesures en matèria de fiscalitat mediambiental i s'adopten altres mesures tributàries i financeres.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

En el marc de la reforma del sistema tributari que s'aborda, aquesta Llei incorpora diverses modificacions en l'àmbit de la imposició indirecta, en concret en la norma reguladora de l'IVA i en la d'impostos especials, amb l'objecte d'adequar-les, principalment, a la normativa comunitària, tractant d'establir un marc jurídic més segur, potenciant la lluita contra el frau fiscal i, finalment, flexibilitzant i millorant el marc fiscal de determinades operacions.

Com s'ha indicat, l'impost sobre el valor afegit es modifica, en primer lloc, tenint en compte, per una part, la necessitat d'adaptar el text de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, a la Directiva 2006/112/CE del Consell, de 28 de novembre de 2006, relativa al sistema comú de l'impost sobre el valor afegit, la Directiva d'IVA, en la redacció donada per la Directiva 2013/61/UE, de 17 de desembre de 2013, pel que fa a les regions ultraperifèriques franceses i, en particular, a Mayotte, i per la Directiva 2008/8/CE, de 12 de febrer, pel que fa al lloc de la prestació de serveis, que va introduir, entre d'altres, noves regles de localització aplicables als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió i televisió i electrònics, prestats a destinataris que no tinguin la condició d'empresaris o professionals actuant com a tal, aplicables a partir de l'1 de gener de 2015.

D'altra banda, la necessitat d'ajustar-se a la Directiva d'IVA es deu a l'obligació d'executar diverses sentències del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, que incideixen de manera directa en la nostra normativa interna, així com d'ajustar-se al dictamen motivat de la Comissió Europea de 24 d'octubre de 2012 relatiu a l'exempció als serveis prestats pels fedataris públics en connexió amb operacions financeres exemptes.

En segon lloc, en nom del principi de seguretat jurídica, un nombre important de modificacions tenen en comú la millora tècnica de l'impost, ja sigui aclarint algun aspecte de la tributació, ja sigui suprimint determinats límits o requisits, en l'àmbit de discreció que la Directiva d'IVA permet als estats membres, com és el cas del règim de la no-subjecció a l'impost.

Juntament amb això, un tercer grup de modificacions estan motivades per la lluita contra el frau, com ara l'establiment de nous supòsits en els quals és aplicable la denominada «regla d'inversió del subjecte passiu» o les modificacions vinculades a l'àmbit de la normativa duanera.

Finalment, es recull un conjunt de normes que flexibilitzen determinats límits o requisits, de nou d'acord amb el marge que la Directiva d'IVA atorga als estats membres, com ara l'ampliació del termini per poder modificar la base imposable en els casos d'empresaris o professionals que tinguin caràcter de petita i mitjana empresa, o en els casos d'empresaris acollits al règim especial del criteri de caixa, la inclusió de determinats supòsits que possibiliten obtenir la devolució a empresaris no establerts de les quotes suportades de l'impost sense subjecció al principi de reciprocitat, etc.

Així, pel que fa al contingut de les modificacions fetes, convé assenyalar:

En primer lloc, l'ajust a la Directiva d'IVA més important obeeix als canvis derivats de l'aplicació, a partir de l'1 de gener de 2015, de les noves regles de localització dels serveis de telecomunicacions, de radiodifusió i televisió i de les prestacions de serveis efectuades per via electrònica, quan es prestin a una persona que no tingui la condició d'empresari o professional, actuant com a tal, per tal com els serveis esmentats passen a gravar-se al lloc on el destinatari del servei estigui establert, tingui el domicili o la residència habitual, independentment del lloc on estigui establert el prestador dels serveis segons la previsió que a aquest efecte recull la Directiva d'IVA. A partir de la data esmentada, per tant, tots els serveis de telecomunicació, de radiodifusió o de televisió i electrònics han de tributar a l'Estat membre d'establiment del destinatari, tant si aquest és un empresari o professional o bé una persona que no tingui aquesta condició, i tant si el prestador del servei és un empresari establert a la Comunitat o fora d'aquesta.

Com a conseqüència de tot això, la tributació dels serveis referits, en els casos en què el destinatari no té la condició d'empresari o professional actuant com a tal, es regula exclusivament a l'article 70 de la Llei de l'impost a partir de la data esmentada.

Juntament amb la regulació que s'incorpora a la Llei 37/1992, els subjectes passius han de tenir en compte la normativa comunitària que desplega la Directiva d'IVA en aquest aspecte i que és aplicable directament a cadascun dels estats membres, el Reglament d'execució (UE) núm. 1042/2013 del Consell, de 7 d'octubre de 2013, pel qual es modifica el Reglament d'execució (UE) núm. 282/2011 pel que fa al lloc de realització de les prestacions de serveis.

Com a conseqüència de les noves regles de localització dels serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics, es modifica el règim especial dels serveis prestats per via electrònica a persones que no tinguin la condició d'empresaris o professionals actuant com a tals per part de proveïdors no establerts a la Unió Europea, règim que s'amplia als serveis de telecomunicacions i de radiodifusió o de televisió, que passen a denominar-se «règim especial aplicable als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i als prestats per via electrònica per empresaris o professionals no establerts a la Comunitat» (règim exterior a la Unió). Aquest règim, de caràcter opcional, constitueix una mesura de simplificació, ja que permet als subjectes passius liquidar l'impost degut per la prestació dels serveis esmentats a través d'un portal web «finestreta única» a l'Estat membre en què estiguin identificats, la qual cosa evita haver-se de registrar a cada Estat membre on duguin a terme les operacions (Estat membre de consum). Per poder acollir-se a aquest règim especial, l'empresari o professional no ha de tenir cap tipus d'establiment permanent ni obligació de registre als efectes de l'impost en cap Estat membre de la Comunitat.

A més del règim especial anterior, se n'incorpora un de nou denominat «règim especial aplicable als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i als prestats per via electrònica per empresaris o professionals establerts a la Comunitat però no a l'Estat membre de consum» (règim de la Unió), que és aplicable, quan s'opti per aquest, als empresaris o professionals que prestin els serveis indicats a persones que no tinguin la condició d'empresaris o professionals actuant com a tals, en estats membres en què l'empresari esmentat no tingui la seu de l'activitat econòmica o un establiment permanent. Als estats membres en què estigui establert l'empresari, les prestacions de serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics que presti a persones que no tinguin la condició d'empresaris o professionals actuant com a tals s'han de subjectar al règim general de l'impost.

En el «règim de la Unió», l'Estat membre d'identificació ha de ser necessàriament l'Estat membre en què l'empresari o professional hagi establert la seu de la seva activitat econòmica o, en cas que no tingui la seu de la seva activitat econòmica a la Comunitat, l'Estat membre en el qual disposi d'un establiment permanent; quan tingui un establiment permanent en més d'un Estat membre, pot optar com a Estat membre d'identificació per qualsevol dels estats en què tingui un establiment permanent.

En el «règim exterior a la Unió», l'empresari o professional pot elegir lliurement el seu Estat membre d'identificació. En aquest règim, a més, l'Estat membre d'identificació també pot ser l'Estat membre de consum.

Tots dos règims especials, l'ampliació del règim existent i el «règim de la Unió», entren en vigor a partir de l'1 de gener de 2015; es tracta de dos règims opcionals, en els quals l'opció, si s'exerceix, determina que el règim especial s'ha d'aplicar a tots els serveis que es prestin en tots els estats membres en què sigui procedent.

Quan un empresari o professional opti per algun dels règims especials, segons el que sigui procedent, queda obligat a presentar trimestralment per via electrònica les declaracions-liquidacions de l'impost, a través de la finestra única de l'Estat membre d'identificació, juntament amb l'ingrés de l'impost degut, i no pot deduir en aquesta declaració-liquidació cap quantitat per les quotes suportades en l'adquisició o la importació de béns i serveis que es destinin a prestar els serveis als quals s'aplica el règim especial.

A més de la regulació que s'incorpora a la Llei 37/1992, el subjecte passiu ha de tenir en compte també en aquest punt la normativa comunitària que desplega la Directiva d'IVA en aquest aspecte i que és aplicable directament a cadascun dels estats membres, així com el Reglament d'execució (UE) núm. 967/2012 del Consell, de 9 d'octubre de 2012, pel qual es modifica el Reglament d'execució (UE) núm. 282/2011 pel que fa als règims especials dels subjectes passius no establerts que prestin serveis de telecomunicacions, de radiodifusió i televisió, o per via electrònica a persones que no tinguin la condició de subjectes passius.

En segon lloc, dins del principi d'ajust a la Directiva d'IVA s'incorporen una sèrie de modificacions derivades de la necessitat d'adaptar la normativa interna a la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea:

– La Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 17 de gener de 2013, en l'afer C-360/11, coneguda comunament com la sentència de «productes sanitaris», determina que s'hagi de modificar la Llei de l'impost pel que fa als tipus aplicables als productes sanitaris.

Els equips mèdics, aparells, productes sanitaris i altres instruments, d'ús mèdic i hospitalari, són el gruix de productes més afectats per la modificació del tipus impositiu, en passar a tributar, amb caràcter general, del tipus reduït del 10 per cent de l'impost al 21 per cent, i es manté exclusivament la tributació per aquell tipus per als productes que, per les seves característiques objectives, estiguin dissenyats per alleujar o tractar deficiències, per a ús personal i exclusiu de persones amb deficiències físiques, mentals, intel·lectuals o sensorials, i la llista dels quals s'incorpora a un nou apartat vuitè a l'annex de la Llei de l'impost.

La llista de productes que es relacionen al nou apartat vuitè de l'annex incorpora productes destinats exclusivament a persones amb discapacitat, com aparells que estan dissenyats per a ús personal i exclusiu de persones amb deficiència visual i auditiva; amb d'altres, en què pot resultar un ús mixt d'aquests, si bé amb una utilitat clara i objectiva per a persones amb discapacitat.

– La Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 26 de setembre de 2013, en l'afer C-189/11, relativa al règim especial de les agències de viatge, comporta l'obligació de modificar la regulació d'aquest règim especial.

Al marge de les modificacions obligades per la Sentència esmentada, s'introdueix la possibilitat, que s'ha d'exercir operació per operació, d'aplicar el règim general de l'impost, sempre que el destinatari de les operacions sigui un empresari o professional que tingui, en alguna mesura, dret a la deducció o dret a la devolució de les quotes suportades de l'impost; a aquest efecte, s'ha tingut en compte la regulació del règim especial que es

conté en altres estats membres, en concret, en els casos en què el destinatari del règim és un empresari o professional.

– Com a conseqüència de la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 19 de desembre de 2012, afer C-549/11, es modifica la regla de valoració de les operacions la contraprestació de les quals no sigui de caràcter monetari, i es fixa com a tal el valor acordat entre les parts, que s'ha d'expressar de forma monetària, i s'ha d'acudir com a criteri residual a les regles de valoració de l'autoconsum.

– La Sentència de 14 de març de 2014, en l'afer C-151/13, ha determinat la necessitat de diferenciar les subvencions no vinculades al preu, que no formen part de la base imposable de les operacions, de les contraprestacions pagades per un tercer, que sí que en formen part.

– Supressió de l'exempció als serveis prestats pels fedataris públics en connexió amb operacions financeres exemptes o no subjectes a l'impost esmentat.

Un tercer grup de modificacions tenen en comú l'ajust o la millora tècnica de l'impost. Així:

– Es clarifica la regulació de les operacions no subjectes conseqüència de la transmissió global o parcial d'un patrimoni empresarial o professional, i s'incorpora, a aquest efecte, la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, es tracti de la transmissió d'una empresa o d'una part d'aquesta.

– En relació amb la no-subjecció de les operacions efectuades pels ens públics, s'estableix, d'una banda, la no-subjecció dels serveis prestats en virtut de les comandes de gestió i, de l'altra, s'eleva a rang legal la doctrina administrativa dels denominats «ens tecnicojurídics», si bé se n'amplia el contingut en no exigir que determinats ens estiguin participats per una única administració pública, i s'exigeix, en tot cas, que siguin de titularitat íntegrament pública. Una vegada complertes aquestes condicions, la no-subjecció s'aplica exclusivament a les prestacions de serveis, efectuades per l'ens públic a favor de qualsevol de les administracions públiques que hi participin, o a favor d'altres administracions públiques dependents íntegrament de les anteriors. En tot cas, cal tenir en compte que la no-subjecció té un límit a la llista d'activitats que conté el precepte, i la seva realització implica que la prestació de serveis estigui subjecta a l'impost.

Atès que la no-subjecció a l'impost comporta la no-deduïbilitat de les quotes suportades per l'adquisició de béns i serveis destinats a la realització de les operacions no subjectes, s'aclareix, en relació amb la modificació feta en la regulació dels ens públics, que per als denominats ens públics «duals», que realitzen conjuntament operacions subjectes i no subjectes a l'impost, la deducció, en aplicació de la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, de les quotes suportades per l'adquisició de béns i serveis destinats a la realització conjunta de tots dos tipus d'operacions, s'ha de fer en funció d'un criteri raonable.

– Amb efecte des de l'1 de gener de 2015, s'estén l'aplicació de la denominada «exempció educativa» als serveis d'atenció a nens al centre docent prestats en temps interlectiu, tant durant el menjador escolar com en servei de guarderia fora de l'horari escolar, i s'equipara, a aquest efecte, el tractament en l'impost d'aquests serveis prestats pel centre docent, independentment de si es fa amb mitjans propis o aliens.

– Se suprimeix l'exempció aplicable als lliuraments i les adjudicacions de terrenys efectuades entre la Junta de Compensació i els propietaris d'aquells, per la distorsió que causava el tractament diferent als efectes de l'impost de l'actuació en els processos d'urbanització de les juntes esmentades, segons si intervenien en la seva condició o no de fiduciàries.

– S'amplia l'àmbit objectiu de l'aplicació de la renúncia a les exempcions immobiliàries, en no vincular aquesta a l'exigència que l'empresari o professional adquirent tingui dret a la deducció total de l'impost suportat en funció de la destinació previsible en l'adquisició de l'immoble, si bé s'exigeix que l'empresari tingui un dret a la deducció total o parcial de

l'impost suportat en efectuar l'adquisició o en funció de la destinació previsible de l'immoble adquirit.

– Els lliuraments de béns que hagin de ser objecte d'instal·lació o muntatge abans de posar-se a disposició al territori d'aplicació de l'impost tributen com a tals independentment de si el cost de la instal·lació excedeix o no el 15 per cent en relació amb el total de la contraprestació corresponent.

– Es flexibiliza el procediment de modificació de la base imposable, de manera que el termini per poder-la fer en cas del deutor en concurs s'amplia d'1 a 3 mesos; en el cas de crèdits incobrables, els empresaris que es considerin pime poden modificar la base imposable una vegada transcorregut el termini de 6 mesos, com s'exigia fins ara, o poden esperar al termini general d'1 any que s'exigeix per a la resta d'empresaris.

D'altra banda, s'introdueix una regla especial per declarar un crèdit incobrable, respecte a les operacions en règim especial del criteri de caixa, de manera que es permet modificar la base imposable per crèdits incobrables quan es produeixi la meritació del règim especial esmentat per aplicació de la data límit del 31 de desembre de l'any immediatament posterior a la data de realització de l'operació, sense haver d'esperar a un nou transcurs del termini de 6 mesos o 1 any que marca la normativa i que es computa des de la meritació de l'impost.

– S'amplia l'àmbit d'aplicació de la prorrata especial, en disminuir del 20 al 10 per cent la diferència admissible quant a import de quotes deduïbles en un any natural que siguin resultat de l'aplicació de la prorrata general en comparació amb les que siguin resultat de l'aplicació de la prorrata especial.

– El règim especial de devolucions a determinats empresaris o professionals no establerts al territori d'aplicació de l'impost ni a la Comunitat, illes Canàries, Ceuta o Melilla s'amplia significativament en exceptuar l'exigència del principi de reciprocitat en determinades quotes suportades en les adquisicions i importacions de determinats béns i serveis, com els derivats dels serveis d'accés, hostaleria, restauració i transport vinculats amb l'assistència a fires, congressos i exposicions.

– El règim especial del grup d'entitats es modifica, amb efecte des de l'1 de gener de 2015, per incorporar l'exigència dels tres ordres de vinculació (econòmica, financera i d'organització) a les entitats del grup, amb la qual cosa s'ajusta a la dicció de la Directiva d'IVA. La vinculació financera exigeix un control efectiu de l'entitat a través d'una participació de més del 50 per cent en el capital o en els drets de vot d'aquestes. No obstant això, s'estableix un règim transitori que ha de permetre als grups existents adaptar-se als nous requisits al llarg de l'any 2015.

S'assenyala que les operacions efectuades en aquest règim especial no es poden tenir en compte als efectes de calcular la prorrata comuna en cas d'empresaris que duguin a terme activitats en més d'un sector diferenciat, al marge del règim especial del grup d'entitats.

En l'àmbit de les quotes de l'impost sobre el valor afegit a la importació, es possibilita, amb remissió al desplegament reglamentari corresponent, que determinats operadors puguin diferir l'ingrés de l'impost al moment de presentar la declaració-liquidació corresponent i a través de la inclusió de les quotes en aquesta.

Diverses modificacions tenen per objecte contribuir a la lluita contra el frau, per a la qual cosa:

– S'amplien els supòsits d'aplicació de la denominada «regla d'inversió del subjecte passiu» al lliurament de determinats productes, en particular, telèfons mòbils, consoles de joc, ordinadors portàtils i tauletes digitals, en els lliuraments a un empresari revenedor o que excedeixin els 10.000 euros, així com plata, platí i pal·ladi.

– Es crea un nou tipus d'infracció relatiu a la falta de comunicació o la comunicació incorrecta per part dels empresaris o professionals destinataris de determinades operacions a les quals és aplicable la regla d'inversió del subjecte passiu, en el cas d'execucions d'obra per a la construcció o rehabilitació d'edificis o urbanització de terrenys i transmissions d'immobles en execució de garantia, atesa la transcendència d'aquestes

comunicacions per tal d'aplicar correctament l'impost i per la incidència que pot tenir respecte a altres subjectes passius de l'impost; la conducta se sanciona amb l'1 per cent de les quotes meritades respecte a les quals s'ha produït l'incompliment en la comunicació, amb un límit mínim i màxim.

– S'estableix un nou tipus d'infracció relatiu a la falta de consignació de les quotes liquidades per l'impost a la importació per als operadors que puguin diferir l'ingrés de l'impost al moment de presentar la declaració-liquidació corresponent.

– S'estableix un procediment específic per comprovar l'IVA a la importació, amb l'objecte d'evitar el frau en aquest àmbit, aplicable als subjectes passius que no compleixin els requisits que s'estableixin per accedir al sistema d'ajornament de l'ingrés, els quals efectuen l'ingrés en el moment de la importació.

– S'estructura l'ús del règim de dipòsit diferent del duaner per restringir l'exempció de les importacions de béns que es vinculin a aquest règim als béns objecte d'impostos especials a què es refereix l'apartat cinquè de l'annex de la Llei, als béns procedents del territori duaner de la Comunitat i a determinats béns l'exigència dels quals l'estableix la Directiva d'IVA, si bé es preveu que aquests canvis entrin en vigor l'1 de gener de 2016.

Finalment, s'incorporen diverses modificacions amb una mera finalitat aclaridora, com la qualificació com a béns corporals de certes transmissions de participacions o accions en societats la possessió de les quals assegurí l'atribució de la propietat o gaudi d'un immoble, i una altra sèrie de modificacions de caràcter tècnic que tenen per objecte actualitzar les referències normatives i les remissions a determinats procediments que es contenen a la Llei de l'impost

Finalment, convé assenyalar les modificacions efectuades en l'impost general indirecte canari, que incorporen a la regulació d'aquest bona part de les que s'han fet en l'impost sobre el valor afegit, amb la finalitat d'aconseguir una adequació més gran de tots dos tributs, si bé tenint present que les illes Canàries, encara que formen part del territori duaner de la Comunitat, no són un territori inclòs en l'harmonització dels impostos sobre el volum de negocis. Així mateix, s'actualitzen diverses de les referències normatives que conté la norma.

II

La Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va introduir en l'ordenament, mitjançant la modificació oportuna de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, un nou impost especial de fabricació, l'impost sobre l'electricitat.

La Directiva 2003/96/CE del Consell, de 27 d'octubre, per la qual es reestructura el règim comunitari d'imposició dels productes energètics i de l'electricitat, va regular per primera vegada en l'àmbit de la Unió Europea la imposició sobre l'electricitat, impost que, com s'ha indicat, ja s'exigia amb anterioritat al Regne d'Espanya; al seu torn, la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, introdueix modificacions al mercat del sector elèctric, i tot això aconsella dur a terme un procés de revisió de l'impost sobre l'electricitat amb l'objecte d'efectuar una transposició millor de la Directiva europea, així com per adequar-la a la nova normativa sectorial.

El nou impost especial sobre l'electricitat es deixa de configurar com un impost sobre la fabricació i passa a ser un impost que grava el subministrament d'energia elèctrica per a consum o el seu consum per part dels productors de l'electricitat que ells mateixos generen, i només s'han d'inscriure al registre territorial corresponent els operadors que efectuïn els subministraments als consumidors d'electricitat, així com els beneficiaris de determinades exempcions i reduccions de la base imposable. Amb aquesta modificació es persegueix reduir els costos administratius, tant per als diferents actors del mercat elèctric com per a l'Administració, i s'adapta la normativa al que estableix la Directiva de la Unió Europea.

Així mateix, a l'empara del que estableixen els articles 2.4, 15 i 17 de la Directiva esmentada, i amb l'objectiu de mantenir la competitivitat de les activitats industrials que

presentin un consum d'electricitat que representi més del 50 per cent del cost d'un producte, de les activitats amb unes compres d'electricitat que representin almenys el 5 per cent del valor de la producció, i de les activitats agrícoles intensives en electricitat, s'estableix una reducció del 85 per cent en la base imposable de l'impost especial sobre l'electricitat, de manera anàloga a la que ja recull la Llei per a la reducció química i processos electrolítics, mineralògics i metal·lúrgics.

Adicionalment, es modifiquen determinats preceptes de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, amb l'objectiu de donar més seguretat jurídica, com el relatiu a la meritació de l'impost sobre hidrocarburs en relació amb el gas natural quan el subministrament d'aquest es faci en el marc d'un contracte de subministrament a títol oneros; o l'article que regula les infraccions i sancions en l'àmbit dels impostos especials, de manera que es discerneixi en quins supòsits és aplicable el règim sancionador esmentat i en quins ho és el que recull la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

D'altra banda, la Llei 16/2013, de 29 d'octubre, per la qual s'estableixen determinades mesures en matèria de fiscalitat mediambiental i s'adopten altres mesures tributàries i financeres, a l'article 5, aprova l'impost sobre els gasos fluorats d'efecte d'hivernacle. Una vegada hagi entrat en vigor, es fa necessari, d'una banda, fer ajustos tècnics a fi d'aconseguir més seguretat jurídica, definició dels conceptes de «consumidor final» i «revededor», i, d'una altra, introduir noves exempcions respecte d'operacions no previstes a la redacció inicial.

Article primer. Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

Es modifica la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, en els termes següents:

U. Els apartats dos i tres de l'article 3 queden redactats de la manera següent:

«Dos. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

1r "Estat membre", "territori d'un Estat membre" o "interior del país", l'àmbit d'aplicació del Tractat de funcionament de la Unió Europea definit en aquest, per a cada Estat membre, amb les exclusions següents:

a) A la República Federal d'Alemanya, l'illa d'Helgoland i el territori de Büsingen; al Regne d'Espanya, Ceuta i Melilla, i a la República Italiana, Livigno, Campione d'Italia i les aigües nacionals del llac de Lugano, pel que fa a territoris no compresos a la Unió Duanera.

b) Al Regne d'Espanya, Canàries; a la República Francesa, els territoris francesos a què es refereixen l'article 349 i l'article 355, apartat 1, del Tractat de funcionament de la Unió Europea; a la República Hel·lènica, el mont Athos; al Regne Unit, les illes del Canal, i a la República de Finlàndia, les illes Åland, pel que fa a territoris exclosos de l'harmonització dels impostos sobre el volum de negocis.

2n "Comunitat" i "territori de la Comunitat", el conjunt dels territoris que constitueixen l'"interior del país" per a cada Estat membre, segons el número anterior.

3r "Territori tercer" i "país tercer", qualsevol territori diferent dels definits com a "interior del país" al número 1r anterior.

Tres. Als efectes d'aquest impost, les operacions efectuades amb el Principat de Mònaco, amb l'illa de Man i amb les zones de sobirania del Regne Unit a Akrotiri i Dhekelia tenen la mateixa consideració que les efectuades, respectivament, amb França, el Regne Unit i Xipre.»

Dos. Els números 1r, 4t i 8è de l'article 7 queden redactats de la manera següent:

«1r La transmissió d'un conjunt d'elements corporals i, si s'escau, incorporals que formin part del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu i constitueixin o siguin susceptibles de constituir una unitat econòmica autònoma en el transmissor, capaç de dur a terme una activitat empresarial o professional pels seus propis mitjans, independentment del règim fiscal que sigui aplicable a la transmissió en l'àmbit d'altres tributs i del que sigui procedent segons el que disposa l'article 4, apartat quatre, d'aquesta Llei.

Queden excloses de la no-subjecció a què es refereix el paràgraf anterior les transmissions següents:

- a) La mera cessió de béns o drets.
- b) Les efectuades pels qui tinguin la condició d'empresari o professional exclusivament segons el que disposa l'article 5, apartat u, lletra c) d'aquesta Llei, quan les transmissions esmentades tinguin per objecte la mera cessió de béns.
- c) Les efectuades pels qui tinguin la condició d'empresari o professional exclusivament per la realització ocasional de les operacions a què es refereix l'article 5, apartat u, lletra d) d'aquesta Llei.

Als efectes del que disposa aquest número, és irrellevant que l'adquirent dugui a terme la mateixa activitat a la qual estaven afectes els elements adquirits o una altra de diferent, sempre que l'adquirent acrediti la intenció de mantenir l'afectació esmentada a l'exercici d'una activitat empresarial o professional.

En relació amb el que disposa aquest número, es considera mera cessió de béns o drets la transmissió d'aquests quan no s'acompanyi d'una estructura organitzativa de factors de producció materials i humans, o d'un d'aquests, que permeti considerar-la constitutiva d'una unitat econòmica autònoma.

En cas que els béns i drets transmesos, o part d'aquests, es desafectin posteriorment de les activitats empresarials o professionals que determinen la no-subjecció que preveu aquest número, aquesta desafectació queda subjecta a l'impost tal com estableix per a cada cas aquesta Llei.

Els adquirents dels béns i drets compresos en les transmissions que es beneficiïn de la no-subjecció establerta en aquest número s'han de subrogar, respecte d'aquests béns i drets, en la posició del transmissor quant a l'aplicació de les normes contingudes a l'article 20, apartat u, número 22è i als articles 92 a 114 d'aquesta Llei.»

«4t Els lliuraments sense contraprestació d'impresos o objectes de caràcter publicitari.

Els impresos publicitaris han de dur de manera visible el nom de l'empresari o professional que produeixi o comercialitzi béns o que ofereixi determinades prestacions de serveis.

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren objectes de caràcter publicitari els que no tinguin valor comercial intrínsec, en els quals es consigni de manera indeleble la menció publicitària.

Per excepció al que disposa aquest número, queden subjectes a l'impost els lliuraments d'objectes publicitaris quan el cost total dels subministraments a un mateix destinatari durant l'any natural excedeixi els 200 euros, llevat que es lliurin a altres subjectes passius per redistribuir-los de manera gratuïta.»

«8è Els lliuraments de béns i prestacions de serveis fets directament per les administracions públiques sense cap contraprestació o mitjançant una contraprestació de naturalesa tributària.

A aquests efectes, es consideren administracions públiques:

- a) L'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes i les entitats que integren l'Administració local.
- b) Les entitats gestores i els serveis comuns de la Seguretat Social.
- c) Els organismes autònoms, les universitats públiques i les agències estatals.
- d) Qualsevol entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia dependent de les anteriors que, amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per la Llei, tingui atribuïdes funcions de regulació o control de caràcter extern sobre un sector o una activitat determinats.

No tenen la consideració d'administracions públiques les entitats públiques empresarials estatals i els organismes assimilats dependents de les comunitats autònomes i entitats locals.

No estan subjectes a l'impost els serveis prestats en virtut de comandes de gestió pels ens, organismes i entitats del sector públic que tinguin, de conformitat amb el que estableixen els articles 4.1.n) i 24.6 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, la condició de mitjà propi instrumental i servei tècnic de l'administració pública encomanant i dels poders adjudicadors dependents d'aquest.

Així mateix, no estan subjectes a l'impost els serveis prestats per qualsevol ens, organisme o entitat del sector públic, en els termes a què es refereix l'article 3.1 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, a favor de les administracions públiques de les quals depenguin, o d'una altra dependent íntegrament d'aquestes, quan les administracions públiques esmentades en tinguin la titularitat íntegra.

En tot cas, estan subjectes a l'impost els lliuraments de béns i prestacions de serveis que les administracions, ens, organismes i entitats del sector públic duguin a terme en l'exercici de les activitats que s'enumeren tot seguit:

- a') Telecomunicacions.
- b') Distribució d'aigua, gas, calor, fred, energia elèctrica i altres modalitats d'energia.
- c') Transports de persones i béns.
- d') Serveis portuaris i aeroportuaris i explotació d'infraestructures ferroviàries, incloses, a aquests efectes, les concessions i autoritzacions exceptuades de la no-subjecció de l'impost pel número 9è següent.
- e') Obtenció, fabricació o transformació de productes per transmetre'ls posteriorment.
- f') Intervenció sobre productes agropecuaris dirigida a regular el mercat d'aquests productes.
- g') Explotació de fires i exposicions de caràcter comercial.
- h') Emmagatzematge i dipòsit.
- i') Les d'oficines comercials de publicitat.
- j') Explotació de cantines i menjadors d'empreses, economats, cooperatives i establiments similars.
- k') Les d'agències de viatges.
- l') Les comercials o mercantils dels ens públics de ràdio i televisió, incloses les relatives a la cessió de l'ús de les seves instal·lacions. A aquests efectes, es consideren comercials o mercantils en tot cas les que generin o siguin susceptibles de generar ingressos de publicitat no provinents del sector públic.
- m') Les d'escorxador.»

Tres. S'afegeix un número 8è a l'apartat dos de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«8è Les transmissions de valors la possessió dels quals assegurí, de fet o de dret, l'atribució de la propietat, l'ús o el gaudi d'un immoble o d'una part d'aquest en els supòsits que preveu l'article 20.u.18è k) d'aquesta Llei.»

Quatre. La lletra c)' del tercer paràgraf de l'article 9, número 1r, lletra c), queda redactada de la manera següent:

«c) Les operacions d'arrendament financer a què es refereix la disposició addicional tercera de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.»

Cinc. L'apartat dos de l'article 18 queda redactat de la manera següent:

«Dos. No obstant el que disposa l'apartat u, quan un bé dels que s'hi esmenten es col·loqui, un cop hagi entrat al territori d'aplicació de l'impost, en les àrees a què es refereix l'article 23 o es vinculi als règims compresos a l'article 24, tots dos d'aquesta Llei, a excepció del règim de dipòsit diferent del duaner, la importació d'aquest bé s'ha de produir quan surti de les àrees esmentades o quan abandoni els règims indicats al territori d'aplicació de l'impost.

El que disposa aquest apartat només és aplicable quan els béns es col·loquin en les àrees o es vinculin als règims indicats amb compliment de la legislació que sigui aplicable en cada cas. L'incompliment de la legislació esmentada determina el fet imposable d'importació de béns.

No obstant això, no constitueix importació la sortida de les àrees a què es refereix l'article 23 o l'abandonament dels règims compresos a l'article 24 quan aquella determini un lliurament de béns al qual siguin aplicables les exempcions que estableixen els articles 21, 22 o 25 d'aquesta Llei.»

Sis. El número 5è de l'article 19 queda redactat de la manera següent:

«5è Les sortides de les àrees a què es refereix l'article 23 o l'abandonament dels règims compresos a l'article 24 d'aquesta Llei dels béns el lliurament o l'adquisició intracomunitària dels quals per ser introduïts a les àrees esmentades o vinculats als règims esmentats s'hagi beneficiat de l'exempció de l'impost en virtut del que disposen els articles referits i l'article 26, apartat u, o hagin estat objecte de lliuraments o prestacions de serveis també exemptes pels articles esmentats.

Per excepció al que estableix el paràgraf anterior, no constitueixen operació assimilada a les importacions les sortides de les àrees a què es refereix l'article 23 ni l'abandonament dels règims compresos a l'article 24 d'aquesta Llei dels béns següents: estany (codi NC 8001), coure (codis NC 7402, 7403, 7405 i 7408), zinc (codi NC 7901), níquel (codi NC 7502), alumini (codi NC 7601), plom (codi NC 7801), indi (codis NC ex 811292 i ex 811299), plata (codi NC 7106) i platí, pal·ladi i rodi (codis NC 71101100, 71102100 i 71103100). En aquests casos, la sortida de les àrees o l'abandonament dels règims esmentats dóna lloc a la liquidació de l'impost en els termes que estableix l'apartat sisè de l'annex d'aquesta Llei.

No obstant això, no constitueix operació assimilada a les importacions la sortida de les àrees a què es refereix l'article 23 o l'abandonament dels règims compresos a l'article 24 quan aquella determini un lliurament de béns al qual siguin aplicables les exempcions que estableixen els articles 21, 22 o 25 d'aquesta Llei.»

Set. Se suprimeixen la lletra ñ) del número 18è i el número 21è de l'apartat u, i els números 9è, 12è, la lletra a) del tercer paràgraf del número 20è i la lletra b) del tercer paràgraf del número 24è, també de l'apartat u, i l'apartat dos, tots de l'article 20, queden redactats de la manera següent:

«9è L'educació de la infància i de la joventut, la guàrdia i custòdia de nens, inclosa l'atenció a infants en els centres docents en temps interlectiu durant el menjador escolar o en aules en servei de guarderia fora de l'horari escolar, l'ensenyament escolar, universitari i de postgraduats, l'ensenyament d'idiomes i la formació i reciclatge professional, realitzats per entitats de dret públic o entitats privades autoritzades per exercir aquestes activitats.

L'exempció s'estén a les prestacions de serveis i lliuraments de béns directament relacionats amb els serveis esmentats al paràgraf anterior, efectuats, amb mitjans propis o aliens, per les mateixes empreses docents o educatives que presten els serveis.

L'exempció no comprèn les operacions següents:

a) Els serveis relatius a la pràctica de l'esport, prestats per empreses diferents dels centres docents.

En cap cas s'entenen compresos en aquesta lletra els serveis prestats per les associacions de pares d'alumnes vinculades als centres docents.

b) Les d'allotjament i alimentació prestades per col·legis majors o menors i residències d'estudiants.

c) Les efectuades per escoles de conductors de vehicles relatives als permisos de conducció de vehicles terrestres de les classes A i B i als títols, llicències o permisos necessaris per a la conducció de vaixells o aeronaus esportius o d'esbarjo.

d) Els lliuraments de béns efectuats a títol onerosos.»

«12è Les prestacions de serveis i els lliuraments de béns accessoris a aquestes efectuats directament als seus membres per organismes o entitats reconeguts legalment que no tinguin una finalitat lucrativa, els objectius dels quals siguin de naturalesa política, sindical, religiosa, patriòtica, filantròpica o cívica, realitzats per a la consecució de les seves finalitats específiques, sempre que no percebin dels beneficiaris d'aquestes operacions cap contraprestació diferent de les cotitzacions fixades als seus estatuts.

S'entenen inclosos al paràgraf anterior els col·legis professionals, les cambres oficials, les organitzacions patronals i les federacions que agrupin els organismes o les entitats a què es refereix aquest número.

L'aplicació d'aquesta exempció està condicionada al fet que no sigui susceptible de produir distorsions de competència.»

«a) Els de terrenys urbanitzats o en curs d'urbanització, excepte els destinats exclusivament a parcs i jardins públics o a superfícies viàries d'ús públic.»

«b) Quan siguin procedents les exempcions establertes als números 20è i 22è anteriors.»

«Dos. Les exempcions relatives als números 20è i 22è de l'apartat anterior poden ser objecte de renúncia per part del subjecte passiu, en la forma i amb els requisits que es determinin reglamentàriament, quan l'adquirent sigui un subjecte passiu que actuï en l'exercici de les seves activitats empresarials o professionals i se li atribueixi el dret a efectuar la deducció total o parcial de l'impost suportat en fer l'adquisició o, quan en cas que no es compleixi això, en funció de la seva destinació previsible, els béns adquirits s'hagin d'utilitzar, totalment o parcialment, en la realització d'operacions que originin el dret a la deducció.»

Vuit. La lletra a) del paràgraf segon del número 5è de l'article 21 queda redactada de la manera següent:

«a) Que es prestin als qui efectuïn les exportacions esmentades, als destinataris dels béns o als seus representants duaners.»

Nou. La lletra f) del número 3r de l'apartat u de l'article 24 queda redactada de la manera següent:

«f) Les importacions de béns que es vinculin a un règim de dipòsit diferent del duaner exemptes d'acord amb l'article 65 d'aquesta Llei.»

Deu. L'article 65 queda redactat de la manera següent:

«Estan exemptes de l'impost, en les condicions i amb els requisits que es determinin reglamentàriament, les importacions de béns que es vinculin al règim de dipòsit diferent del duaner que s'enumeren tot seguit, mentre romanguin en la situació esmentada, així com les prestacions de serveis relacionades directament amb aquestes importacions:

a) Els béns a què es refereix la lletra a) de l'apartat cinquè de l'annex d'aquesta Llei.

b) Els béns procedents dels territoris compresos a la lletra b) del número 1r de l'apartat dos de l'article 3 d'aquesta Llei.

c) Els que es relacionen tot seguit: patates (codi NC 0701), olives (codi NC 071120), cocos, nous del Brasil i nous d'anacard (codi NC 0801), altres fruits de clofolla (codi NC 0802), cafè sense torrar (codi NC 09011100 i 09011200), te (codi NC 0902), cereals (codi NC 1001 a 1005 i NC 1007 i 1008), arròs amb clofolla (codi NC 1006), llavors i fruits oleaginosos (incloses les de soja) (codi NC 1201 a 1207), greixos i olis vegetals i les seves fraccions, en brut, refinats però sense modificar químicament (codi NC 1507 a 1515), sucre en brut (codi NC 170111 i 170112), cacau en gra o partit, cru o torrat (codi NC 1801), hidrocarburs, inclosos el propà i el butà, i els petrolis crus d'origen mineral (codi NC 2709, 2710, 271112 i 271113), productes químics a granel (codi NC capítols 28 i 29), cautxú en formes primàries o en plaques, fulles o bandes (codi NC 4001 i 4002), llana (codi NC 5101), estany (codi NC 8001), coure (codi NC 7402, 7403, 7405 i 7408), zinc (codi NC 7901), níquel (codi NC 7502), alumini (codi NC 7601), plom (codi NC 7801), indi (codi NC ex 811292 i ex 811299), plata (codi NC 7106) i platí, pal·ladi i rodi (codi NC 71101100, 71102100 i 71103100).»

Onze. El número 2n de l'apartat dos de l'article 68 queda redactat de la manera següent:

«2n Els lliuraments dels béns que han de ser objecte d'instal·lació o muntatge abans de posar-los a disposició, si la instal·lació s'ultima al territori esmentat i sempre que la instal·lació o el muntatge impliqui immobilitzar els béns lliurats.»

Dotze. L'apartat dos de l'article 69 queda redactat de la manera següent:

«Dos. Per excepció al que disposa el número 2n de l'apartat u d'aquest article, no s'entenen efectuats al territori d'aplicació de l'impost els serveis que s'enumeren tot seguit quan el destinatari no sigui un empresari o professional actuant com a tal i estigui establert o tingui el domicili o la residència habitual fora de la Comunitat, excepte en el cas que aquest destinatari estigui establert o tingui el domicili o la residència habitual a les illes Canàries, Ceuta o Melilla:

a) Les cessions i concessions de drets d'autor, patents, llicències, marques de fàbrica o comercials i els altres drets de propietat intel·lectual o industrial, així com qualsevol altre dret similar.

- b) La cessió o concessió de fons de comerç, d'exclusives de compra o venda o del dret a exercir una activitat professional.
- c) Els de publicitat.
- d) Els d'assessorament, auditoria, enginyeria, gabinet d'estudis, advocacia, consultors, experts comptables o fiscals i d'altres similars, a excepció dels compresos al número 1r de l'apartat u de l'article 70 d'aquesta Llei.
- e) Els de tractament de dades i subministrament d'informacions, inclosos els procediments i les experiències de caràcter comercial.
- f) Els de traducció, correcció o composició de textos, així com els prestats per intèrprets.
- g) Els d'assegurança, reassegurança i capitalització, així com els serveis financers, esmentats respectivament per l'article 20, apartat u, números 16è i 18è, d'aquesta Llei, inclosos els que no estiguin exempts, a excepció del lloguer de caixes de seguretat.
- h) Els de cessió de personal.
- i) El doblatge de pel·lícules.
- j) Els arrendaments de béns mobles corporals, a excepció dels que tinguin per objecte qualsevol mitjà de transport i els contenidors.
- k) La provisió d'accés a les xarxes de gas natural situades al territori de la Comunitat o a qualsevol xarxa connectada a aquestes, a la xarxa d'electricitat, de calefacció o de refrigeració, i el transport o la distribució a través de les xarxes esmentades, així com la prestació d'altres serveis relacionats directament amb qualsevol dels serveis compresos en aquesta lletra.
- l) Les obligacions de no prestar, totalment o parcialment, qualsevol dels serveis enunciats en aquest apartat.»

Tretze. S'afegeix un número 5è a l'apartat tres de l'article 69, que queda redactat de la manera següent:

«5è Serveis de radiodifusió i televisió: els serveis consistents en el subministrament de continguts d'àudio i audiovisuals, com ara els programes de ràdio o de televisió subministrats al públic a través de les xarxes de comunicacions per un prestador de serveis de comunicació, que actuï sota la seva pròpia responsabilitat editorial, per ser escoltats o vistos simultàniament seguint un horari de programació.»

Catorze. Els números 4t i 8è de l'apartat u i l'apartat dos de l'article 70 queden redactats de la manera següent:

«4t Els prestats per via electrònica quan el destinatari no sigui un empresari o professional actuant com a tal, sempre que aquest estigui establert o tingui la residència o el domicili habitual al territori d'aplicació de l'impost.»

«8è Els de telecomunicacions, de radiodifusió i de televisió, quan el destinatari no sigui un empresari o professional actuant com a tal, sempre que aquest estigui establert o tingui la residència o el domicili habitual al territori d'aplicació de l'impost.»

«Dos. Així mateix, es consideren prestats al territori d'aplicació de l'impost els serveis que s'enumeren tot seguit quan, d'acord amb les regles de localització aplicables a aquests serveis, no s'entenguin efectuats a la Comunitat, però s'utilitzin o explotin de manera efectiva al territori esmentat:

1r Els enunciats a l'apartat dos de l'article 69 d'aquesta Llei, el destinatari dels quals sigui un empresari o professional actuant com a tal.

2n Els de mediació en nom i per compte d'altri el destinatari dels quals sigui un empresari o professional actuant com a tal.

3r Els d'arrendament de mitjans de transport.

4t Els prestats per via electrònica, els de telecomunicacions, de radiodifusió i de televisió.»

Quinze. El número 2n bis de l'apartat u de l'article 75 queda redactat de la manera següent:

«2n bis. Quan es tracti d'execucions d'obra, amb o sense aportació de materials, les destinatàries de les quals siguin les administracions públiques, en el moment de la recepció, de conformitat amb el que disposa l'article 235 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.»

Setze. S'afegeix un número 4t a l'apartat tres de l'article 78, que queda redactat de la manera següent:

«4t Les subvencions no vinculades al preu de les operacions, en què no es consideren com a tals els imports pagats per un tercer en contraprestació de les operacions esmentades.»

Disset. L'apartat u de l'article 79 queda redactat de la manera següent:

«U. En les operacions la contraprestació de les quals no consisteixi en diners, es considera base imposable l'import, expressat en diners, que s'hagi acordat entre les parts.

Llevat que s'acrediti el contrari, la base imposable ha de coincidir amb els imports resultants d'aplicar les regles que preveuen els apartats tres i quatre següents.

No obstant això, si la contraprestació consisteix parcialment en diners, es considera base imposable el resultat d'afegir a l'import, expressat en diners, acordat entre les parts, per la part no dinerària de la contraprestació, l'import de la part dinerària d'aquesta, sempre que el resultat sigui superior al determinat per aplicació del que disposen els paràgrafs anteriors.»

Divuit. L'apartat tres, la norma 1a de la lletra A) i la lletra B) de l'apartat quatre, i la regla 5a de l'apartat cinc de l'article 80 queden redactats de la manera següent:

«Tres. La base imposable es pot reduir quan el destinatari de les operacions subjectes a l'impost no hagi fet efectiu el pagament de les quotes repercutides i sempre que, amb posterioritat a la meritació de l'operació, es dicti una interlocutòria de declaració de concurs. La modificació, si s'escau, no es pot efectuar una vegada transcorregut el termini de dos mesos comptats a partir de la finalització del termini màxim fixat al número 5è de l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Només quan s'acordi la conclusió del concurs per les causes expressades a l'article 176.1, apartats 1r, 4t i 5è de la Llei concursal, el creditor que hagi modificat la base imposable l'ha de modificar novament a l'alça mitjançant l'emissió, en el termini que es fixi reglamentàriament, d'una factura rectificativa en la qual es repercuteixi la quota procedent.»

«1a Que hagi transcorregut un any des de la meritació de l'impost repercutit sense que s'hagi obtingut el cobrament de tot o part del crèdit derivat d'aquest.

Tanmateix, quan es tracti d'operacions a terminis o amb preu ajornat, cal que hagi transcorregut un any des del venciment del termini o terminis impagats a fi de procedir a la reducció proporcional de la base imposable. A aquests efectes, es consideren operacions a terminis o amb preu ajornat les operacions en les quals s'ha pactat que la seva contraprestació s'ha de fer efectiva en pagaments successius o només en un, respectivament, sempre que el període transcorregut

entre la meritació de l'impost repercutit i el venciment de l'últim o únic pagament sigui superior a un any.

Quan el titular del dret de crèdit la base imposable del qual es vol reduir sigui un empresari o professional amb un volum d'operacions, calculat d'acord amb el que disposa l'article 121 d'aquesta Llei, que no hagi excedit durant l'any natural immediatament anterior els 6.010.121,04 euros, el termini a què es refereix aquesta condició 1a pot ser de sis mesos o un any.

En el cas d'operacions a les quals s'aplica el règim especial del criteri de caixa, aquesta condició s'entén complerta en la data de meritació de l'impost que es produeixi per aplicació de la data límit del 31 de desembre a què es refereix l'article 163 terdecies d'aquesta Llei.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, quan es tracti d'operacions a terminis o amb preu ajornat, cal que hagi transcorregut el termini de sis mesos o un any a què es refereix aquesta regla 1a, des del venciment del termini o terminis corresponents fins a la data de meritació de l'operació.»

«B) La modificació s'ha d'efectuar en el termini dels tres mesos següents a la finalització del període de sis mesos o un any a què es refereix la condició 1a anterior, i s'ha de comunicar a l'Agència Estatal d'Administració tributària en el termini que es fixi reglamentàriament.

En el cas d'operacions a les quals s'aplica el règim especial del criteri de caixa, el termini de tres mesos per fer la modificació es computa a partir de la data límit del 31 de desembre a què es refereix l'article 163 terdecies d'aquesta Llei.»

«5a La rectificació de les deduccions del destinatari de les operacions, que s'ha de practicar segons el que disposa l'article 114, apartat dos, número 2n, quart paràgraf d'aquesta Llei, determina el naixement del crèdit corresponent a favor de la hisenda pública.

Si el destinatari de les operacions subjectes no ha tingut dret a la deducció total de l'impost, també resulta deutor davant la hisenda pública per l'import de la quota de l'impost no deduïble. En el supòsit que el destinatari no actuï en la condició d'empresari o professional, i en la mesura que no hagi satisfet el deute esmentat, s'aplica el que estableix l'apartat quatre C) anterior.»

Dinou. S'afegeix una lletra g) al número 2n de l'apartat u de l'article 84, amb la redacció següent:

«g) Quan es tracti de lliuraments dels productes següents definits a l'apartat desè de l'annex d'aquesta Llei:

– Plata, platí i pal·ladi, en brut, en pols o semillavorat; s'assimilen a aquests els lliuraments que tinguin per objecte els metalls esmentats resultants de la realització d'activitats de transformació per part de l'empresari o professional adquirent. En tot cas, s'ha de tractar de productes que no estiguin inclosos en l'àmbit d'aplicació del règim especial aplicable als béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.

– Telèfons mòbils.

– Consoles de joc, ordinadors portàtils i tauletes digitals.

El que preveuen aquests dos últims guions només s'aplica quan el destinatari sigui:

a) Un empresari o professional revenedor d'aquests béns, sigui quin sigui l'import del lliurament.

b) Un empresari o professional diferent dels referits a la lletra anterior, quan l'import total dels lliuraments dels béns esmentats que se li han efectuat,

documentat a la mateixa factura, excedeixi els 10.000 euros, exclòs l'impost sobre el valor afegit.

Als efectes de calcular aquest límit, s'ha de tenir en compte l'import total dels lliuraments efectuats quan, documentats en més d'una factura, s'acrediti que es tracta d'una única operació i que se n'ha produït el desglossament artificial als únics efectes d'evitar que s'apliqui aquesta norma.

L'acreditació de la condició de l'empresari o professional a què es refereixen les dues lletres anteriors s'ha de fer amb caràcter previ o simultani a l'adquisició, en les condicions que es determinin reglamentàriament.

Els lliuraments dels béns esmentats, en els casos en què siguin subjectes passius de l'impost els seus destinataris d'acord amb el que estableix aquest número 2n, s'han de documentar en una factura mitjançant una sèrie especial.»

Vint. La lletra a) del paràgraf tercer de l'apartat cinc de l'article 89 queda redactada de la manera següent:

«a) Iniciar davant l'Administració tributària el procediment de rectificació d'autoliquidacions que preveuen l'article 120.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la normativa que la desplega.»

Vint-i-u. Els números 5è, 6è i 8è de l'apartat u.1, els números 3r, 4t i 5è de l'apartat dos.1 i el número 1r de l'apartat dos.2 de l'article 91 queden redactats de la manera següent:

«5è Els medicaments d'ús veterinari.

6è Els béns següents:

a) Els productes farmacèutics compresos al capítol 30, Productes farmacèutics, de la nomenclatura combinada, susceptibles d'ús directe per part del consumidor final, diferents dels inclosos al número 5è d'aquest apartat u.1 i d'aquells als quals s'apliqui el tipus impositiu que estableix el número 3r de l'apartat dos.1 d'aquest article.

b) Les compreses, tampons, protectors íntims, preservatius i altres anticonceptius no medicinals.

c) Els equips mèdics, aparells i altres instruments, enumerats a l'apartat vuitè de l'annex d'aquesta Llei, que per les seves característiques objectives estiguin dissenyats per alleujar o tractar deficiències, per a ús personal i exclusiu de persones que tinguin deficiències físiques, mentals, intel·lectuals o sensorials, sense perjudici del que preveu l'apartat dos.1 d'aquest article.

No s'inclouen en aquesta lletra altres accessoris, recanvis i peces de recanvi dels béns esmentats.

8è Les flors, les plantes vives de caràcter ornamental, així com les llavors, els bulbs, els esqueixos i altres productes d'origen exclusivament vegetal susceptibles d'utilitzar-se en l'obtenció d'aquests.»

«3r Els medicaments d'ús humà, així com les formes galèniques, fórmules magistrals i preparats oficials.

4t Els vehicles per a persones amb mobilitat reduïda a què es refereix el número 20 de l'annex I del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, en la redacció donada per l'annex II A del Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament general de vehicles, i les cadires de rodes per a ús exclusiu de persones amb discapacitat.

Els vehicles destinats a utilitzar-se com a autotaxis o autoturismes especials per transportar persones amb discapacitat en cadira de rodes, ja sigui directament o amb una adaptació prèvia, així com els vehicles de motor que, amb o sense

adaptació prèvia, hagin de transportar habitualment persones amb discapacitat en cadira de rodes o amb mobilitat reduïda, independentment de qui en sigui el conductor.

L'aplicació del tipus impositiu reduït als vehicles que inclou el paràgraf anterior requereix el reconeixement previ del dret de l'adquirent, que ha de justificar la destinació del vehicle.

Als efectes d'aquest apartat dos, es consideren persones amb discapacitat les que tenen un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent. Cal acreditar el grau de discapacitat mitjançant una certificació o una resolució expedida per l'Institut de Gent Gran i Serveis Socials o l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

5è Les pròtesis, ortesis i implants interns per a persones amb discapacitat.»

«1r Els serveis de reparació dels vehicles i de les cadires de rodes compresos al paràgraf primer del número 4t de l'apartat dos.1 d'aquest article, i els serveis d'adaptació dels autotaxis i autoturismes per a persones amb discapacitat i dels vehicles de motor a què es refereix el paràgraf segon del mateix precepte, independentment de qui en sigui el conductor.»

Vint-i-dos. L'apartat u de l'article 92 queda redactat de la manera següent:

«U. Els subjectes passius poden deduir de les quotes de l'impost sobre el valor afegit meritades per les operacions gravades que duguin a terme a l'interior del país les que, meritades en el mateix territori, hagin suportat per repercussió directa o corresponguin a les operacions següents:

1r Els lliuraments de béns i prestacions de serveis efectuats per un altre subjecte passiu de l'impost.

2n Les importacions de béns.

3r Els lliuraments de béns i prestacions de serveis compresos als articles 9.1è c) i d); 84.u.2n i 4t, i 140 quinque, tots d'aquesta Llei.

4t Les adquisicions intracomunitàries de béns definides als articles 13, número 1r, i 16 d'aquesta Llei.»

Vint-i-tres. S'afegeix un apartat cinc a l'article 93, que queda redactat de la manera següent:

«Cinc. Els subjectes passius que duguin a terme conjuntament operacions subjectes a l'impost i operacions no subjectes per aplicació del que estableix l'article 7.8è d'aquesta Llei poden deduir les quotes suportades per l'adquisició de béns i serveis destinats de manera simultània a la realització de tots dos tipus d'operacions en funció d'un criteri raonable i homogeni d'imputació de les quotes corresponents als béns i serveis utilitzats per realitzar les operacions subjectes a l'impost, i s'inclouen, a aquests efectes, les operacions a què es refereix l'article 94.u.2n d'aquesta Llei. Aquest criteri s'ha de mantenir en el temps llevat que per causes raonables calgui modificar-lo.

El càlcul resultant d'aplicar el criteri esmentat es pot determinar provisionalment atenent les dades de l'any natural precedent, sense perjudici de la regularització que escaigui a final de cada any.

No obstant això, no són deduïbles en cap proporció les quotes suportades o satisfetes per les adquisicions o importacions de béns o serveis destinats, exclusivament, a la realització de les operacions no subjectes a què es refereix l'article 7.8è d'aquesta Llei.

Les deduccions establertes en aquest apartat també s'han d'ajustar a les condicions i els requisits que preveu el capítol I del títol VIII d'aquesta Llei i, en particular, els que es refereixen a la regla de prorata.»

Vint-i-quatre. S'afegeix un apartat cinc a l'article 98, que queda redactat de la manera següent:

«Cinc. El dret a la deducció de les quotes suportades o satisfetes en ocasió de l'adquisició o la importació dels béns i serveis que, efectuades per a la realització del viatge, redundin directament en benefici del viatger que se citen a l'article 146 d'aquesta Llei i es destinin a la realització d'una operació respecte de la qual no sigui aplicable el règim especial de les agències de viatges, en virtut del que preveu l'article 147 d'aquesta, neix en el moment en què es meriti l'impost corresponent a l'operació esmentada.»

Vint-i-cinc. L'apartat u de l'article 101 queda redactat de la manera següent:

«U. Els subjectes passius que duguin a terme activitats econòmiques en sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional han d'aplicar separatament el règim de deduccions respecte de cadascun d'ells.

L'aplicació de la regla de prorata especial es pot efectuar independentment respecte de cadascun dels sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional determinats per aplicació del que disposa l'article 9, número 1r, lletra c), lletres a'), c') i d) d'aquesta Llei.

Els règims de deducció corresponents als sectors diferenciats d'activitat determinats per aplicació del que disposa l'article 9, número 1r, lletra c), lletra b) d'aquesta Llei es regeixen, en tot cas, pel que preveu aquesta per als règims especials simplificat, de l'agricultura, ramaderia i pesca, de les operacions amb or d'inversió i del recàrrec d'equivalència, segons que correspongui.

Quan s'efectuïn adquisicions o importacions de béns o serveis per fer-ne un ús en comú en diversos sectors diferenciats d'activitat, és aplicable el que estableix l'article 104, apartats dos i següents d'aquesta Llei, per determinar el percentatge de deducció aplicable respecte de les quotes suportades en les adquisicions o importacions esmentades. Amb aquesta finalitat es computen les operacions efectuades en els sectors diferenciats corresponents i es considera que, a aquests efectes, no originen el dret a deduir les operacions incloses en el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca o en el règim especial del recàrrec d'equivalència.

Per excepció al que disposa el paràgraf anterior, no es tenen en compte les operacions efectuades en el sector diferenciats d'activitat de grup d'entitats. Així mateix, i sempre que no es pugui aplicar el que preveu el paràgraf anterior, quan aquests béns o serveis es destinin a ser utilitzats simultàniament en activitats acollides al règim especial simplificat i en altres activitats sotmeses al règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca o del recàrrec d'equivalència, el percentatge de deducció referit als efectes del règim simplificat és del 50 per cent si l'afectació es produeix respecte d'activitats sotmeses a dos dels règims especials esmentats, o d'un terç en qualsevol altre cas.»

Vint-i-sis. El número 2n de l'apartat dos de l'article 103 queda redactat de la manera següent:

«2n Si l'import total de les quotes deduïbles en un any natural per aplicació de la regla de prorata general excedeix un 10 per cent o més del que resultaria per aplicació de la regla de prorata especial.»

Vint-i-set. S'afegeix un número 3r al paràgraf primer de l'article 119 bis, que queda redactat de la manera següent:

«3r Per excepció al que preveu el número anterior, qualsevol empresari i professional no establert a què es refereix aquest article pot obtenir la devolució de

les quotes de l'impost suportades respecte de les importacions de béns i les adquisicions de béns i serveis relatives a:

– El subministrament de plantilles, motllos i equips adquirits o importats al territori d'aplicació de l'impost per l'empresari o professional no establert, per posar-los a disposició a un empresari o professional establert al territori esmentat per utilitzar-los en la fabricació de béns que s'expedeixin o es transportin fora de la Comunitat amb destinació a l'empresari o professional no establert, sempre que al terme de la fabricació dels béns s'expedeixin amb destinació a l'empresari o professional no establert o es destrueixin.

– Els serveis d'accés, hostaleria, restauració i transport, vinculats amb l'assistència a fires, congressos i exposicions de caràcter comercial o professional que se celebrin al territori d'aplicació de l'impost.»

Vint-i-vuit. Els apartats u i cinc de l'article 120 queden redactats de la manera següent:

«U. Els règims especials a l'impost sobre el valor afegit són els següents:

- 1r Règim simplificat.
- 2n Règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca.
- 3r Règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.
- 4t Règim especial aplicable a les operacions amb or d'inversió.
- 5è Règim especial de les agències de viatges.
- 6è Règim especial del recàrrec d'equivalència.
- 7è Règims especials aplicables als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i als prestats per via electrònica.
- 8è Règim especial del grup d'entitats.
- 9è Règim especial del criteri de caixa.»

«Cinc. Els règims especials aplicables als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i als prestats per via electrònica s'apliquen als operadors que hagin presentat les declaracions que preveuen els articles 163 noniesdecies i 163 duovicies d'aquesta Llei.»

Vint-i-nou. Els números 2n i 3r de l'apartat dos de l'article 122 queden redactats de la manera següent:

«2n Els empresaris o professionals en qui concorri qualsevol de les circumstàncies següents, en els termes que s'estableixin reglamentàriament:

Que el volum d'ingressos l'any immediatament anterior superi qualsevol dels imports següents:

- Per al conjunt de les seves activitats empresarials o professionals, excepte les agrícoles, forestals i ramaderes, 150.000 euros anuals.
- Per al conjunt de les activitats agrícoles, forestals i ramaderes que determini el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, 250.000 euros anuals.

Quan l'any immediatament anterior s'hagi iniciat una activitat, el volum d'ingressos s'ha d'eleva a l'any.

Als efectes del que preveu aquest número, el volum d'ingressos ha d'incloure la totalitat dels ingressos obtinguts en el conjunt de les activitats esmentades, sense computar-hi les subvencions corrents o de capital ni les indemnitzacions, així com tampoc l'impost sobre el valor afegit i, si s'escau, el recàrrec d'equivalència que gravi l'operació.

3r Els empresaris o professionals que hagin efectuat unes adquisicions i importacions de béns i serveis per al conjunt de les seves activitats empresarials o professionals, excloses les relatives a elements de l'immobilitzat, que hagin superat l'any immediatament anterior l'import de 150.000 euros anuals, exclòs l'impost sobre el valor afegit.

Quan l'any immediatament anterior s'hagi iniciat una activitat, l'import de les adquisicions i importacions esmentades s'ha d'eleva a l'any.»

Trenta. L'apartat u i el número 6è de l'apartat dos de l'article 124 queden redactats de la manera següent:

«U. El règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca és aplicable als titulars d'explotacions agrícoles, forestals, ramaderes o pesqueres en qui concorrin els requisits assenyalats en aquest capítol, llevat que hi renunciïn en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

No es consideren titulars d'explotacions agrícoles, forestals, ramaderes o pesqueres als efectes d'aquest règim especial:

a) Els propietaris de finques o explotacions que les cedeixin en arrendament o en parceria o que en cedeixin de qualsevol altra manera l'explotació, així com quan cedeixin l'aprofitament de la resina dels pins ubicats a les seves finques o explotacions.

b) Els qui duguin a terme explotacions ramaderes en règim de ramaderia integrada.»

«6è Els empresaris o professionals que hagin efectuat adquisicions i importacions de béns i serveis per al conjunt de les seves activitats empresarials o professionals, excloses les relatives a elements de l'immobilitzat, que hagin superat l'any immediatament anterior l'import de 150.000 euros anuals, exclòs l'impost sobre el valor afegit.

Quan l'any immediatament anterior s'hagi iniciat una activitat, l'import de les adquisicions i importacions esmentades s'ha d'eleva a l'any.»

Trenta-u. El capítol VI del títol IX queda redactat de la manera següent:

«CAPÍTOL VI

Règim especial de les agències de viatges

Article 141. *Règim especial de les agències de viatges.*

U. El règim especial de les agències de viatges és aplicable:

1r A les operacions efectuades per les agències de viatges quan actuïn en nom propi respecte dels viatgers i utilitzin en la realització del viatge béns lliurats o serveis prestats per altres empresaris o professionals.

Als efectes d'aquest règim especial, es consideren viatges els serveis de supòsits o transport prestats conjuntament o per separat i, si s'escau, amb altres de caràcter accessori o complementari d'aquests.

2n A les operacions efectuades pels organitzadors de circuits turístics i qualsevol empresari o professional en qui concorrin les circumstàncies previstes al número anterior.

Dos. El règim especial de les agències de viatges no és aplicable a les operacions dutes a terme utilitzant per a la realització del viatge exclusivament mitjans de transport o d'hostaleria propis.

En el cas de viatges efectuats utilitzant en part mitjans propis i en part mitjans aliens, el règim especial només s'aplica respecte dels serveis prestats mitjançant mitjans aliens.

Article 142. *Repercussió de l'impost.*

En les operacions a les quals sigui aplicable aquest règim especial, els subjectes passius no estan obligats a consignar en factura separadament la quota repercutida, i s'ha d'entendre, si s'escau, compresa en el preu de l'operació.

Article 143. *Exempcions.*

Estan exempts de l'impost els serveis prestats pels subjectes passius sotmesos al règim especial de les agències de viatges quan els lliuraments de béns o prestacions de serveis, adquirits en benefici del viatger i utilitzats per dur a terme el viatge, es facin fora de la Comunitat.

En cas que els lliuraments de béns o prestacions de serveis es facin només parcialment al territori de la Comunitat, l'exempció tan sols s'aplica a la part de la prestació de serveis de l'agència corresponent als efectuats fora del territori esmentat.

Article 144. *Lloc de realització del fet imposable.*

Les operacions efectuades per les agències respecte de cada viatger per a la realització d'un viatge tenen la consideració de prestació de serveis única, encara que se li proporcionin diversos lliuraments o serveis en el marc del viatge.

Aquesta prestació s'entén realitzada en el lloc en què l'agència tingui establerta la seu de la seva activitat econòmica o posseeixi un establiment permanent des del qual efectuï l'operació.

Article 145. *Base imposable.*

U. La base imposable és el marge brut de l'agència de viatges.

A aquests efectes, es considera marge brut de l'agència la diferència entre la quantitat total carregada al client, exclòs l'impost sobre el valor afegit que gravi l'operació, i l'import efectiu, impostos inclosos, dels lliuraments de béns o prestacions de serveis que, efectuats per altres empresaris o professionals, siguin adquirits per l'agència per utilitzar-los en la realització del viatge i redundin directament en benefici del viatger.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, es consideren adquirits per l'agència per utilitzar-los en la realització del viatge, entre d'altres, els serveis prestats per altres agències de viatges amb aquesta finalitat, excepte els serveis de mediació prestats per les agències detallistes, en nom i a compte dels majoristes, en la venda de viatges organitzats per aquestes últimes.

Per determinar el marge brut de l'agència no es computen les quantitats o els imports corresponents a les operacions exemptes de l'impost en virtut del que disposa l'article 143 d'aquesta Llei, ni els dels béns o serveis utilitzats per dur-les a terme.

Dos. No es consideren prestats per a la realització d'un viatge, entre d'altres, els serveis següents:

- 1r Les operacions de contravenda o canvi de moneda estrangera.
- 2n Les despeses de telèfon, tèlex, correspondència i altres d'anàlogues efectuades per l'agència.

Article 146. *Deduccions.*

Les agències de viatges a les quals s'aplica aquest règim especial poden practicar les seves deduccions en els termes que estableix el títol VIII d'aquesta Llei.

No obstant això, no poden deduir l'impost suportat en les adquisicions de béns i serveis que s'hagin efectuat per a la realització del viatge i redundin directament en benefici del viatger.

Article 147. *Supòsit de no-aplicació del règim especial.*

Per excepció al que preveu l'article 141 d'aquesta Llei, i tal com s'estableixi reglamentàriament, els subjectes passius poden no aplicar el règim especial previst en aquest capítol i aplicar el règim general d'aquest impost, operació per operació, respecte d'aquells serveis que duguin a terme i dels quals siguin destinataris empresaris o professionals que tinguin dret a la deducció o a la devolució de l'impost sobre el valor afegit segons el que preveu el títol VIII d'aquesta Llei.»

Trenta-dos. L'apartat dos de l'article 154 queda redactat de la manera següent:

«Dos. Els subjectes passius sotmesos a aquest règim especial no estan obligats a efectuar la liquidació ni el pagament de l'impost a la hisenda pública en relació amb les operacions comercials que duen a terme a les quals s'apliqui aquest règim especial, ni per les transmissions dels béns o drets utilitzats exclusivament en aquestes activitats, a exclusió dels lliuraments de béns immobles subjectes i no exempts, pels quals el transmissor ha de repercutir, liquidar i ingressar les quotes de l'impost meritades.

Tampoc poden deduir les quotes suportades per les adquisicions o importacions de béns de qualsevol naturalesa o pels serveis que se'ls hagi prestat, en la mesura que aquests béns o serveis s'utilitzin en la realització de les activitats afectades per aquest règim especial.

Als efectes de regularitzar les deduccions per béns d'inversió, la prorrata de deducció aplicable en aquest sector diferenciat d'activitat econòmica durant el període en què el subjecte passiu estigui sotmès a aquest règim especial és zero. No escau efectuar la regularització a què es refereix l'article 110 d'aquesta Llei en els supòsits de transmissió de béns d'inversió utilitzats exclusivament per a la realització d'activitats sotmeses a aquest règim especial.»

Trenta-tres. Els apartats u i dos de l'article 163 quinques queden redactats de la manera següent:

«U. Poden aplicar el règim especial del grup d'entitats els empresaris o professionals que formin part d'un grup d'entitats. Es considera grup d'entitats el format per una entitat dominant i les seves entitats dependents, que estiguin vinculades fermament entre si en els ordres financer, econòmic i d'organització, en els termes que es despleguin reglamentàriament, sempre que les seves d'activitat econòmica o els establiments permanents de totes i cadascuna d'aquestes radiquin al territori d'aplicació de l'impost.

Cap empresari o professional no pot formar part simultàniament de més d'un grup d'entitats.

Dos. Es considera entitat dominant la que compleix els requisits següents:

a) Que tingui personalitat jurídica pròpia. No obstant això, els establiments permanents ubicats al territori d'aplicació de l'impost poden tenir la condició d'entitat dominant respecte de les entitats les participacions de les quals estiguin afectes als establiments esmentats, sempre que es compleixin la resta de requisits que estableix aquest apartat.

b) Que tingui el control efectiu sobre les entitats del grup, a través d'una participació, directa o indirecta, de més del 50 per cent, en el capital o en els drets de vot d'aquestes.

c) Que aquesta participació es mantingui durant tot l'any natural.

d) Que no sigui dependent de cap altra entitat establerta al territori d'aplicació de l'impost que reuneixi els requisits per ser considerada dominant.

No obstant el que preveu l'apartat u anterior, les societats mercantils que no actuïn com a empresaris o professionals es poden considerar entitat dominant sempre que compleixin els requisits anteriors.»

Trenta-quatre. L'apartat tres de l'article 163 octies queda redactat de la manera següent:

«Tres. Quan s'exerceixi l'opció que s'estableix a l'article 163 sexies.cinc d'aquesta Llei, les operacions a què es refereix l'apartat u d'aquest article constitueixen un sector diferenciat de l'activitat, al qual s'entenen afectes els béns i serveis utilitzats directament o indirectament, totalment o parcialment, en la realització de les operacions esmentades i pels quals s'hagi suportat o satisfet efectivament l'impost.

Els empresaris o professionals poden deduir íntegrament les quotes suportades o satisfetes per l'adquisició de béns i serveis destinats directament o indirectament, totalment o parcialment, a la realització d'aquestes operacions, sempre que els béns i serveis esmentats s'utilitzin en la realització d'operacions que generin el dret a la deducció d'acord amb el que preveu l'article 94 d'aquesta Llei. Aquesta deducció s'ha de practicar en funció de la destinació previsible dels béns i serveis esmentats, sense perjudici que es rectifiquin si s'altera la destinació.»

Trenta-cinc. Se suprimeix el capítol VIII i s'afegeix un capítol XI en el títol IX.

«CAPÍTOL XI

Règims especials aplicables als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i als prestats per via electrònica

Secció 1a Disposicions comunes

Article 163 septiesdecies. *Definicions i causes d'exclusió.*

U. Als efectes d'aquest capítol, són aplicables les definicions següents:

a) "Serveis de telecomunicacions": els serveis a què es refereix el número 3r de l'apartat tres de l'article 69 d'aquesta Llei.

b) "Serveis electrònics" o "serveis prestats per via electrònica": els serveis definits al número 4t de l'apartat tres de l'article 69 d'aquesta Llei.

c) "Serveis de radiodifusió o de televisió": els serveis a què es refereix el número 5è de l'apartat tres de l'article 69 d'aquesta Llei.

d) "Estat membre de consum": l'Estat membre en què es considera que té lloc la prestació dels serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics d'acord amb els números 4t i 8è de l'apartat u de l'article 70 o els seus equivalents en les legislacions d'altres estats membres.

e) "Declaracions-liquidacions periòdiques dels règims especials aplicables als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics": la declaració-liquidació en què consta la informació necessària per determinar la quantia de l'impost corresponent en cada Estat membre de consum.

Dos. Són causes d'exclusió d'aquests règims especials qualsevol de les circumstàncies següents:

- a) La presentació de la declaració de cessament de les operacions compreses en els règims especials esmentats.
- b) L'existència de fets que permetin presumir que les operacions de l'empresari o professional incloses en aquests règims especials han conclòs.
- c) L'incompliment dels requisits necessaris per acollir-se a aquests règims especials.
- d) L'incompliment reiterat de les obligacions imposades per la normativa d'aquests règims especials.

La decisió d'exclusió és competència exclusiva de l'Estat membre d'identificació que es defineix per a cadascun d'aquests règims especials.

Tres. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, l'empresari o professional es pot donar de baixa voluntària d'aquests règims.

Quatre. Cal establir per reglament les disposicions necessàries per desplegar i aplicar el que disposa aquest capítol.

Secció 2a Règim especial aplicable als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i als prestats per via electrònica per empresaris o professionals no establerts a la Comunitat

Article 163 octiesdecies. *Àmbit d'aplicació.*

U. Els empresaris o professionals no establerts a la Comunitat que prestin serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics a persones que no tinguin la condició d'empresari o professional, actuant com a tal, i que estiguin establertes a la Comunitat o que hi tinguin el domicili o la residència habitual, es poden acollir al règim especial previst en aquesta secció.

El règim especial s'aplica a totes les prestacions de serveis que, d'acord amb el que disposen els números 4t i 8è de l'apartat u de l'article 70 d'aquesta Llei, o els seus equivalents en les legislacions d'altres estats membres, s'hagin d'entendre efectuades a la Comunitat.

Dos. Als efectes d'aquesta secció, es considera:

- a) "Empresari o professional no establert a la Comunitat": tot empresari o professional que tingui la seu de la seva activitat econòmica fora de la Comunitat i no posseeixi un establiment permanent al territori de la Comunitat ni tampoc tingui l'obligació, per algun altre motiu, d'estar identificat a la Comunitat d'acord amb el número 2n de l'apartat u de l'article 164 d'aquesta Llei o els seus equivalents a les legislacions d'altres estats membres.
- b) "Estat membre d'identificació": l'Estat membre pel qual ha optat l'empresari o professional no establert a la Comunitat per declarar l'inici de la seva activitat com a tal empresari o professional al territori de la Comunitat.

Article 163 noniesdecies. *Obligacions formals.*

U. En cas que Espanya sigui l'Estat membre d'identificació escollit per l'empresari o professional no establert a la Comunitat, aquest queda obligat a:

- a) Declarar l'inici, la modificació o el cessament de les seves operacions compreses en aquest règim especial. Cal presentar aquesta declaració per via electrònica.

La informació facilitada per l'empresari o professional no establert a la Comunitat en declarar l'inici de les seves activitats gravades ha d'incloure les dades

d'identificació següents: nom, adreça postal i de correu electrònic, adreça electrònica dels llocs d'Internet a través dels quals opera, si s'escau, el número mitjançant el qual estigui identificat davant l'administració fiscal del territori tercer en què tingui la seu de la seva activitat i una declaració en què manifesti que no està identificat als efectes de l'impost sobre el valor afegit en un altre Estat membre de la Comunitat. Igualment, l'empresari o professional no establert a la Comunitat ha de comunicar tota possible modificació d'aquesta informació.

En el cas d'empresaris o professionals establerts a les illes Canàries, Ceuta o Melilla, la informació que han de facilitar en declarar l'inici de les seves activitats gravades inclou el nom, l'adreça postal i de correu electrònic, l'adreça electrònica dels llocs d'Internet a través dels quals opera i el número d'identificació fiscal assignat per l'Administració tributària espanyola.

Als efectes d'aquest règim, l'Administració tributària ha d'identificar l'empresari o professional no establert a la Comunitat mitjançant un número individual.

L'Administració tributària ha de notificar per via electrònica a l'empresari o professional no establert a la Comunitat el número d'identificació que li hagi assignat.

b) Presentar per via electrònica una declaració-liquidació de l'impost sobre el valor afegit per cada trimestre natural, independentment de si ha subministrat o no serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics. La declaració no pot ser negativa i s'ha de presentar dins del termini de vint dies a partir del final del període a què es refereix la declaració.

Aquesta declaració-liquidació ha d'incloure el número d'identificació que li hagi notificat l'Administració tributària d'acord amb el que preveu la lletra a) anterior i, per cada Estat membre de consum en què s'hagi meritat l'impost, el valor total, exclòs l'impost sobre el valor afegit que gravi l'operació, dels serveis prestats de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics durant el període al qual es refereix la declaració, la quantitat global de l'impost corresponent a cada Estat membre desglossat per tipus impositius i l'import total, resultant de la suma de totes aquestes, que s'ha d'ingressar a Espanya.

Si l'import de la contraprestació de les operacions s'ha fixat en una moneda diferent de l'euro, cal convertir-lo a euros aplicant el tipus de canvi vàlid que correspongui a l'últim dia del període de liquidació. El canvi s'ha de fer seguint els tipus de canvi publicats pel Banc Central Europeu per a aquest dia o, si no hi ha cap publicació corresponent a aquest dia, de l'endemà.

Qualsevol modificació posterior de les xifres contingudes a les declaracions presentades s'ha d'efectuar, en el termini màxim de tres anys a partir de la data en què calia presentar la declaració inicial, mitjançant el procediment de rectificació d'autoliquidacions i de declaracions complementàries que preveuen els articles 120.3 i 122, respectivament, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la normativa que la desplega. No obstant això, l'Estat membre de consum pot acceptar correccions una vegada finalitzat el termini indicat amb subjecció al que preveu la normativa tributària nacional corresponent.

c) Ingressar l'impost corresponent a cada declaració, fent referència a la declaració específica a la qual correspon; l'import s'ha d'ingressar en euros al compte bancari designat per l'Administració tributària, dins del termini de presentació de la declaració.

Per efectuar qualsevol rectificació posterior dels imports ingressats que determini un ingrés addicional de l'impost, s'ha de fer referència a la declaració específica a la qual correspongui, i no es pot afegir ni introduir en cap altra declaració posterior.

d) Mantenir un registre de les operacions incloses en aquest règim especial. Cal portar aquest registre amb prou precisió perquè l'Administració tributària de l'Estat membre de consum pugui comprovar si la declaració esmentada a la lletra b) anterior és correcta.

Aquest registre ha d'estar a disposició tant de l'Estat membre d'identificació com del de consum, i l'empresari o professional no establert a la Comunitat està obligat a posar-lo a disposició de les administracions tributàries dels estats referits, amb sol·licitud prèvia d'aquestes, per via electrònica.

L'empresari o professional no establert ha de conservar aquest registre durant un període de deu anys des del final de l'any en què s'hagi dut a terme l'operació.

e) Expedir i lliurar una factura quan el destinatari de les operacions estigui establert o tingui la residència o el domicili habitual al territori d'aplicació de l'impost, ajustada al que es determini reglamentàriament.

Dos. En cas que l'empresari o professional no establert a la Comunitat hagi escollit qualsevol altre Estat membre diferent d'Espanya per presentar la declaració d'inici en aquest règim especial, i en relació amb les operacions que, d'acord amb el que disposen els números 4t i 8è de l'apartat u de l'article 70 d'aquesta Llei, s'hagin de considerar efectuades al territori d'aplicació de l'impost, l'ingrés de l'impost corresponent a aquestes s'ha de fer en el moment de presentar a l'Estat membre d'identificació la declaració a què fa referència l'apartat anterior.

A més, l'empresari o professional no establert a la Comunitat ha de complir la resta d'obligacions contingudes a l'apartat u anterior a l'Estat membre d'identificació i, en particular, les establertes a la lletra d) de l'apartat esmentat.

Tres. El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha de dictar les disposicions necessàries per desplegar i aplicar el que estableix aquesta secció.

Article 163 vicies. Dret a la deducció de les quotes suportades.

U. Els empresaris o professionals no establerts a la Comunitat que s'acullin a aquest règim especial no poden deduir en la declaració-liquidació a què es refereix la lletra b) de l'apartat u de l'article 163 noniesdecies d'aquesta Llei cap quantitat de les quotes suportades en l'adquisició o la importació de béns i serveis que, d'acord amb les regles que siguin aplicables, es destinin a prestar els serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics a què es refereix aquest règim.

No obstant això, els empresaris o professionals acollits a aquest règim especial tenen dret a la devolució de les quotes de l'impost sobre el valor afegit suportades en l'adquisició o la importació de béns i serveis que es destinin a prestar els serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics als quals es refereix aquest règim especial que s'hagin d'entendre realitzades a l'Estat membre de consum, d'acord amb el procediment previst a la normativa de l'Estat membre de consum en desplegament del que disposa la Directiva 86/560/CEE del Consell, de 17 de novembre de 1986, en els termes que preveu l'article 368 de la Directiva 2006/112/CE, de 28 de novembre de 2006. En particular, en el cas d'empresaris o professionals que estiguin establerts a les illes Canàries, Ceuta i Melilla, han de sol·licitar la devolució de les quotes suportades, a excepció de les realitzades al territori d'aplicació de l'impost, a través del procediment que preveu l'article 117 bis d'aquesta Llei.

Dos. En cas que Espanya sigui l'Estat membre de consum, sense perjudici del que disposa el número 2n de l'apartat dos de l'article 119 d'aquesta Llei, els empresaris o professionals no establerts a la Comunitat que s'acullin a aquest règim especial tenen dret a la devolució de les quotes de l'impost sobre el valor afegit suportades en l'adquisició o la importació de béns i serveis que s'hagin d'entendre realitzades al territori d'aplicació de l'impost, sempre que els béns i serveis es destinin a prestar els serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics als quals es refereix aquest règim especial. El procediment per exercir aquest dret és el que preveu l'article 119 bis d'aquesta Llei.

A aquests efectes, no s'exigeix que estigui reconeguda l'existència de reciprocitat de tracte a favor dels empresaris o professionals establerts al territori

d'aplicació de l'impost. Els empresaris o professionals que s'acullin al que disposa aquest article no estan obligats a nomenar un representant davant l'Administració tributària a aquests efectes.

En el cas d'empresaris o professionals establerts a les illes Canàries, Ceuta o Melilla, el procediment per exercir el dret a la devolució de les quotes de l'impost sobre el valor afegit a què es refereix aquest apartat és el que preveu l'article 119 d'aquesta Llei.

Secció 3a Règim especial aplicable als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i als serveis prestats per via electrònica per empresaris o professionals establerts a la Comunitat, però no a l'Estat membre de consum

Article 163 unvicies. Àmbit d'aplicació.

U. Es poden acollir al règim especial que preveu aquesta secció els empresaris o professionals establerts a la Comunitat però no establerts a l'Estat membre de consum que prestin serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics a persones que no tinguin la condició d'empresari o professional actuant com a tal i que estiguin establertes en un Estat membre o hi tinguin el domicili o la residència habitual.

El règim especial s'aplica a totes les prestacions de serveis que, d'acord amb el que disposen els números 4t i 8è de l'apartat u de l'article 70 d'aquesta Llei, o els seus equivalents en les legislacions d'altres estats membres, s'hagin d'entendre efectuades a la Comunitat, sempre que es prestin en un Estat membre diferent a aquell en el qual l'empresari o professional acollit a aquest règim especial tingui establerta la seu de la seva activitat econòmica o tingui un establiment permanent.

Dos. Als efectes d'aquesta secció, es considera:

a) "Empresari o professional no establert a l'Estat membre de consum": tot empresari o professional que tingui establerta la seu de la seva activitat econòmica al territori de la Comunitat o hi posseeixi un establiment permanent, però que no tingui establerta la seu al territori de l'Estat membre de consum ni hi posseeixi un establiment permanent.

b) "Estat membre d'identificació": l'Estat membre en què l'empresari o professional té establerta la seu de la seva activitat econòmica. Quan l'empresari o professional no tingui establerta la seu de la seva activitat econòmica a la Comunitat, s'ha de tenir en compte l'únic Estat membre en què tingui un establiment permanent o, en cas de tenir establiments permanents en diversos estats membres, l'Estat pel qual opti l'empresari o professional d'entre els estats membres en els quals disposi d'un establiment permanent. En aquest últim cas, l'opció per un Estat membre vincula l'empresari o professional mentre aquest no la revoqui, si bé l'opció per la seva aplicació té una validesa mínima de tres anys naturals, inclòs l'any natural a què es refereix l'opció exercida.

Tres. Als efectes d'aquesta secció, es considera Espanya l'"Estat membre d'identificació" en els supòsits següents:

a) En tot cas, per als empresaris o professionals que tinguin la seu de la seva activitat econòmica al territori d'aplicació de l'impost i per als qui no tinguin establerta la seu de la seva activitat econòmica al territori de la Comunitat, però tinguin exclusivament al territori d'aplicació de l'impost un o diversos establiments permanents.

b) Quan es tracti d'empresaris o professionals que no tinguin la seu de la seva activitat econòmica al territori de la Comunitat, sinó que tinguin més d'un establiment permanent al territori d'aplicació de l'impost i en algun altre Estat membre, i que hagin escollit Espanya com a Estat membre d'identificació.

Article 163 duovicies. *Obligacions formals.*

U. En cas que Espanya sigui l'Estat membre d'identificació, l'empresari o professional que presti serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics acollits al règim especial en un altre Estat membre està obligat a:

a) Declarar l'inici, la modificació o el cessament de les seves operacions compreses en aquest règim especial. Cal presentar aquesta declaració per via electrònica.

b) Presentar per via electrònica una declaració-liquidació de l'impost sobre el valor afegit per cada trimestre natural, independentment de si ha subministrat o no serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics. La declaració no pot ser negativa i s'ha de presentar dins del termini de vint dies a partir del final del període al qual es refereix la declaració.

Aquesta declaració-liquidació ha d'incloure el número d'identificació fiscal assignat a l'empresari o professional per l'Administració tributària en relació amb les seves obligacions per l'impost i, per cada Estat membre de consum en què s'hagi meritat l'impost, el valor total, exclòs l'impost sobre el valor afegit que gravi l'operació, dels serveis prestats de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics, durant el període al qual es refereix la declaració, la quantitat global de l'impost corresponent a cada Estat membre, desglossat per tipus impositius, i l'import total, resultant de la suma de totes aquestes, que s'ha d'ingressar a Espanya.

Quan l'empresari o professional tingui un o més establiments permanents en estats membres diferents d'Espanya, des dels quals presti els serveis a què es refereix aquest règim especial, ha d'incloure a més en la declaració-liquidació la informació a què es refereix el paràgraf anterior, corresponent a cada establiment permanent, identificat amb el número d'identificació individual de l'impost o el número de referència fiscal de l'establiment, i desglossada per cada Estat membre de consum.

Si l'import de la contraprestació de les operacions s'ha fixat en una moneda diferent de l'euro, cal convertir-lo a euros aplicant el tipus de canvi vàlid que correspongui a l'últim dia del període de liquidació. El canvi s'ha de fer seguint els tipus de canvi publicats pel Banc Central Europeu per a aquest dia o, si no hi ha cap publicació corresponent a aquest dia, de l'endemà.

Qualsevol modificació posterior de les xifres contingudes a les declaracions presentades s'ha d'efectuar, en el termini màxim de tres anys a partir de la data en què calia presentar la declaració inicial, mitjançant el procediment de rectificació d'autoliquidacions i de declaracions complementàries que preveuen els articles 120.3 i 122, respectivament, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la normativa que la desplega. No obstant això, l'Estat membre de consum pot acceptar correccions una vegada finalitzat el termini indicat amb subjecció al que preveu la normativa tributària nacional corresponent.

c) Ingressar l'impost corresponent a cada declaració, fent referència a la declaració específica a la qual correspon; l'import s'ha d'ingressar en euros al compte bancari designat per l'Administració tributària, dins del termini de presentació de la declaració.

Per efectuar qualsevol rectificació posterior dels imports ingressats que determini un ingrés addicional de l'impost, s'ha de fer referència a la declaració específica a la qual correspongui, i no es pot afegir ni introduir en cap altra declaració posterior.

d) Mantenir un registre de les operacions incloses en aquest règim especial. Cal portar aquest registre amb prou precisió perquè l'Administració tributària de l'Estat membre de consum pugui comprovar si la declaració esmentada a la lletra b) anterior és correcta.

Aquest registre ha d'estar a disposició tant de l'Estat membre d'identificació com del de consum, i l'empresari o professional està obligat a posar-lo a disposició de les administracions tributàries dels estats referits, amb sol·licitud prèvia d'aquestes, per via electrònica.

L'empresari o professional ha de conservar aquest registre durant un període de deu anys des del final de l'any en què s'hagi efectuat l'operació.

Dos. L'empresari o professional que consideri Espanya l'Estat membre d'identificació ha de presentar, exclusivament a Espanya, les declaracions-liquidacions i ingressar, si s'escau, l'import de l'impost corresponent a totes les operacions a què es refereix aquest règim especial efectuades en tots els estats membres de consum.

Tres. El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha de dictar les disposicions necessàries per desplegar i aplicar el que estableix aquesta secció.

Article 163 terçcies. *Dret a la deducció de les quotes suportades.*

U. Els empresaris o professionals que s'acullin a aquest règim especial no poden deduir en la declaració-liquidació a què es refereix la lletra b) de l'apartat u de l'article 163 duovicies d'aquesta Llei cap quantitat per les quotes suportades en l'adquisició o la importació de béns i serveis que, d'acord amb les regles que siguin aplicables, es destinin a prestar els serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics a què es refereix aquest règim.

No obstant això, els empresaris o professionals que s'acullin a aquest règim especial i duguin a terme a l'Estat membre de consum operacions a les quals es refereix aquest règim especial conjuntament amb altres de diferents que determinin l'obligació de registrar-se i de presentar declaracions-liquidacions en l'Estat membre esmentat, poden deduir les quotes suportades en l'adquisició o la importació de béns i serveis que, d'acord amb les regles que siguin aplicables, s'entenguin realitzades a l'Estat membre de consum i que es destinin a prestar els serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics a què es refereix aquest règim especial a través de les declaracions-liquidacions corresponents de l'impost que hagin de presentar en l'Estat membre en qüestió.

Dos. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, els empresaris o professionals que s'acullin a aquest règim especial tenen dret a la devolució de les quotes de l'impost sobre el valor afegit suportades en l'adquisició o la importació de béns i serveis que es destinin a prestar els serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics als quals es refereix aquest règim que s'hagin d'entendre realitzades a l'Estat membre de consum, d'acord amb el procediment previst a la normativa de l'Estat membre de consum en desplegament del que disposa la Directiva 2008/9/CE del Consell, de 12 de febrer de 2008, en els termes que preveu l'article 369 undecies de la Directiva 2006/112/CE, de 28 de novembre de 2006. En particular, en el cas d'empresaris o professionals que estiguin establerts al territori d'aplicació de l'impost, han de sol·licitar la devolució de les quotes suportades, a excepció de les realitzades al territori indicat, mitjançant el procediment previst a l'article 117 bis d'aquesta Llei.

Tres. En cas que Espanya sigui l'Estat membre d'identificació, les quotes suportades en l'adquisició o la importació de béns i serveis que s'entenguin realitzades al territori d'aplicació de l'impost i es destinin a prestar serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics es poden deduir a través de les declaracions-liquidacions corresponents d'acord amb el règim general de l'impost, independentment de si a aquests serveis els és aplicable o no el règim especial que preveu aquesta secció.

Quatre. En cas que Espanya sigui l'Estat membre de consum, sense perjudici del que disposa el número 2n de l'apartat dos de l'article 119 d'aquesta Llei, els empresaris o professionals establerts a la Comunitat que s'acullin a aquest règim

especial tenen dret a la devolució de les quotes de l'impost sobre el valor afegit suportades en l'adquisició o la importació de béns i serveis que s'hagin d'entendre realitzades al territori d'aplicació de l'impost, sempre que els béns i serveis es destinin a prestar els serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics als quals es refereix aquest règim especial. El procediment per exercir aquest dret és el que preveu l'article 119 d'aquesta Llei.

Article 163 quatercicles. *Prestacions de serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics realitzats al territori d'aplicació de l'impost per empresaris o professionals establerts en aquest.*

El règim especial previst en aquesta secció no és aplicable als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i electrònics prestats al territori d'aplicació de l'impost per empresaris o professionals que hi tinguin la seu de la seva activitat econòmica o un establiment permanent. A aquestes prestacions de serveis els és aplicable el règim general de l'impost.»

Trenta-sis. El número 4t de l'apartat u de l'article 164 queda redactat de la manera següent:

«4a Portar la comptabilitat i els registres que s'estableixin tal com es determini reglamentàriament, sense perjudici del que disposen el Codi de comerç i altres normes comptables.»

Trenta-set. L'apartat dos de l'article 167 queda redactat de la manera següent:

«Dos. En les importacions de béns, cal liquidar l'impost tal com preveu la legislació duanera per als drets aranzelaris.

La recaptació i l'ingrés de les quotes de l'impost a la importació s'ha d'efectuar tal com es determini reglamentàriament, en què es poden establir els requisits exigibles als subjectes passius, perquè puguin incloure aquestes quotes en la declaració-liquidació corresponent al període en què rebin el document en el qual consti la liquidació practicada per l'Administració.»

Trenta-vuit. S'afegeixen els números 6è, 7è i 8è a l'apartat dos de l'article 170, que queden redactats de la manera següent:

«6è La falta de comunicació en termini, o la comunicació incorrecta, per part dels destinataris de les operacions a què es refereix l'article 84, apartat u, número 2n lletra e), guió tercer, d'aquesta Llei, als empresaris o professionals que duguin a terme les operacions corresponents, de la circumstància d'estar actuant, respecte a aquestes operacions, en la seva condició d'empresaris o professionals, en els termes que es regulen reglamentàriament.

7è La falta de comunicació en termini, o la comunicació incorrecta, per part dels destinataris de les operacions a què es refereix l'article 84, apartat u, número 2n, lletra f), d'aquesta Llei, als empresaris o professionals que duguin a terme les operacions corresponents, de les circumstàncies següents, en els termes que es regulen reglamentàriament:

Que estan actuant, respecte a les operacions esmentades, en la seva condició d'empresaris o professionals.

Que aquestes operacions es duen a terme en el marc d'un procés d'urbanització de terrenys o de construcció o rehabilitació d'edificacions.

8è La no-consignació, o la consignació incorrecta o incompleta en l'autoliquidació, de les quotes tributàries corresponents a operacions d'importació liquidades per l'Administració pels subjectes passius a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat dos de l'article 167 d'aquesta Llei.»

Trenta-nou. S'afegeixen els números 6è i 7è a l'apartat u i es modifica l'apartat dos, de l'article 171, que queden redactats de la manera següent:

«6è Les establertes als ordinals 6è i 7è de l'apartat dos, amb una multa pecuniària proporcional de l'1 per cent de les quotes meritades corresponents als lliuraments i les operacions respecte dels quals s'ha incomplert l'obligació de comunicació, amb un mínim de 300 euros i un màxim de 10.000 euros.

7è Les establertes a l'ordinal 8è de l'apartat dos, amb una multa pecuniària proporcional del 10 per cent de les quotes meritades corresponents a les liquidacions efectuades per les duanes corresponents a les operacions no consignades en l'autoliquidació.»

«Dos. La sanció imposada d'acord amb el que preveuen les normes 4a, 5a i 7a de l'apartat u d'aquest article s'ha de reduir d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 188 de la Llei general tributària.»

Quaranta. S'afegeix una nova disposició addicional vuitena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena. *Referència normativa.*

Els termes "la Comunitat" i "la Comunitat Europea" que es recullen en aquesta Llei s'entenen referits a "la Unió"; els termes "de les comunitats europees" o "de la CEE" s'entenen referits a "de la Unió Europea", i els termes "comunitari", "comunitària", "comunitaris" i "comunitàries" s'entenen referits a "de la Unió".»

Quaranta-u. Es fa una redacció nova de l'apartat cinquè de l'annex i s'afegeixen dos apartats, el vuitè i el desè, que queden redactats de la manera següent:

«Cinquè. Règim de dipòsit diferent dels duaners:

Definició del règim:

a) Quant als béns objecte d'impostos especials, el règim de dipòsit diferent dels duaners és el règim suspensiu aplicable en els supòsits de fabricació, transformació o tinença de productes objecte dels impostos especials de fabricació en fàbriques o dipòsits fiscals, de circulació dels productes referits entre aquests establiments i d'importació dels productes amb destinació a fàbrica o dipòsit fiscal.

El que disposa el paràgraf anterior també és aplicable al gas natural lliurat a través d'una xarxa situada al territori de la Comunitat o de qualsevol xarxa connectada a aquesta.

b) Quant als altres béns, el règim de dipòsit diferent dels duaners és el règim suspensiu aplicable als béns exclosos del règim de dipòsit duaner per raó del seu origen o la seva procedència, amb subjecció, pel que fa a la resta, a les mateixes normes que regulen el règim duaner esmentat.

També s'inclouen en aquest règim els béns que es negociïn en mercats oficials de futurs i opcions basats en actius no financers, mentre aquests béns no es posin a disposició de l'adquirent.

El règim de dipòsit diferent dels duaners a què es refereix aquesta lletra b) no s'aplica als béns destinats a ser lliurats a persones que no actuïn com a empresaris o professionals, a excepció dels destinats a ser introduïts en les tendes lliures d'impostos.

Els titulars dels dipòsits a què es refereix aquest precepte són responsables subsidiaris del pagament del deute tributari que correspongui a la sortida o l'abandonament dels béns d'aquests dipòsits, a excepció d'aquells a què es refereix la lletra a) d'aquesta disposició, independentment de si poden actuar com a

representants fiscals dels empresaris o professionals no establerts en l'àmbit espacial de l'impost.»

«Vuitè. Relació de béns a què es refereix l'article 91u.1.6è c) d'aquesta Llei.

– Les ulleres, les lents de contacte graduades i els productes necessaris per utilitzar-les, tenir-ne cura i fer-ne un manteniment.

– Dispositius de punció, dispositius de lectura automàtica del nivell de glucosa, dispositius d'administració d'insulina i altres aparells per a l'autocontrol i el tractament de la diabetis.

– Dispositius per a l'autocontrol dels cossos cetònics i de la coagulació sanguínia i altres dispositius d'autocontrol i tractament de malalties discapacitants, com els sistemes d'infusió de morfina i medicaments oncològics.

– Bosses de recollida d'orina, absorbents d'incontinència i altres sistemes per a la incontinència urinària i fecal, inclosos els sistemes d'irrigació.

– Pròtesis, ortesis, ortopròtesis i implants quirúrgics, en particular els que preveu el Reial decret 1030/2006, de 15 de setembre, pel qual s'estableix la cartera de serveis comuns del sistema nacional de salut i el procediment per actualitzar-los, inclosos els components i accessoris corresponents.

– Les cànules de traqueotomia i laringectomia.

– Cadires terapèutiques i de rodes, així com els coixins antiescares i arnesos per a l'ús d'aquestes, croses, caminadors i grues per mobilitzar persones amb discapacitat.

– Plataformes elevadores, ascensors per a cadires de rodes, adaptadors de cadires en escales, rampes portàtils i barres autoportants per incorporar-se per si mateix.

– Aparells i altres instruments destinats a reduir les lesions o malformacions internes, com ara suspensors i peces de roba compressores per a varius.

– Dispositius de tractament de diàlisi domiciliària i tractament respiratori.

– Els equips mèdics, aparells i altres instruments, destinats a compensar un defecte o una incapacitat, que estiguin dissenyats per a ús personal i exclusiu de persones amb deficiència visual i auditiva.

– Els productes de suport següents que estiguin dissenyats per a ús personal i exclusiu de persones amb deficiència física, mental, intel·lectual o sensorial:

- Productes de suport per vestir-se i desvestir-se: calçadors i descalçadors amb mànecs especials per poder arribar al terra, penjadors, ganxos i barretes per subjectar la roba en una posició fixa.

- Productes de suport per a funcions de lavabo: alces, reposabraços i suports per al vàter.

- Productes de suport per rentar-se, banyar-se i dutxar-se: raspalls i esponges amb mànecs especials, cadires per a bany o dutxa, taules de banyera, tamborets, productes de suport per reduir la longitud o profunditat de la banyera, barres i agafadors de suport.

- Productes de suport per possibilitar l'ús de les noves tecnologies de la informació i comunicació, com ara ratolins per a moviments cefàlics o oculars, teclats d'alt contrast, polsadors de parpelleig, programari per possibilitar l'escriptura i el maneig del dispositiu a persones amb discapacitat motora greu a través de la veu.

- Productes de suport i dispositius que possibiliten a persones amb discapacitat motora agafar, accionar i arribar a objectes: pinces llargues de subjecció i adaptadors de subjecció.

- Estimuladors funcionals.»

«Desè. Lliuraments de plata, platí, pal·ladi, així com el lliurament de telèfons mòbils, consoles de joc, ordinadors portàtils i tauletes digitals.

Codi NCE	Designació de la mercaderia
7106 10 00	Plata en pols.
7106 91 00	Plata en brut.
7106 92 00	Plata semillavorada.
7110 11 00	Platí en brut o en pols.
7110 19	Platí. La resta.
7110 21 00	Pal·ladi en brut o en pols.
7110 29 00	Pal·ladi. La resta.
8517 12	Telèfons mòbils (cel·lulars) i els d'altres xarxes sense fil. Exclusivament pel que fa als telèfons mòbils.
9504 50	Videoconsoles i màquines de videojocs, excepte les de la subpartida 950430. Exclusivament pel que fa a les consoles de joc.
8471 30	Màquines automàtiques per al tractament o el processament de dades, portàtils, de pes inferior a 10 kg, que estiguin constituïdes, almenys, per una unitat central de procés, un teclat i un visualitzador. Exclusivament pel que fa a ordinadors portàtils i tauletes digitals.»

Article segon. *Modificació de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim economicofiscal de Canàries.*

Es modifica la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim economicofiscal de Canàries, en els termes següents:

U. Els apartats 2n, 4t i 7è del número 2 de l'article 6 queden redactats de la manera següent:

«2n La transmissió de valors la possessió dels quals assegurí, de fet o de dret, l'atribució de la propietat o del gaudi d'un immoble o d'una part d'aquest en els supòsits que preveu l'article 50.u.18è k) de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2012, de 25 de juny, de mesures administratives i fiscals.»

«4t Les execucions d'obra que tinguin per objecte construir o rehabilitar una edificació, en el sentit del número 5 de l'article 5 d'aquesta Llei, quan l'empresari que executi l'obra aportí una part dels materials utilitzats, sempre que el cost d'aquests excedeixi el 40 per cent de la base imposable.»

«7è Les cessions de béns en virtut de contractes de vendes a terminis amb pacte de reserva de domini o condició suspensiva i d'arrendaments-venda i assimilats.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, s'assimilen als arrendaments-venda els arrendaments amb opció de compra des del moment en què l'arrendatari es comprometí a exercir l'opció de compra i, en general, els d'arrendaments de béns amb clàusula de transferència de la propietat, vinculant per a totes dues parts.»

Dos. Els números 1r i 9è de l'article 9 queden redactats de la manera següent:

«1r La transmissió d'un conjunt d'elements corporals i, si s'escau, incorporals que formin part del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu i constitueixin o siguin susceptibles de constituir una unitat econòmica autònoma en el transmissor, capaç d'exercir una activitat empresarial o professional pels seus mitjans propis, independentment del règim fiscal que s'apliqui a aquesta transmissió en l'àmbit d'altres tributs i del que sigui procedent segons el que disposa l'article 4.4 d'aquesta Llei.

Queden excloses de la no-subjecció a què es refereix el paràgraf anterior les transmissions següents:

a) La mera cessió de béns o drets.

b) Les dels béns mobles o semovents que formin part de les existències del patrimoni empresarial que es transmet i siguin dutes a terme per qui tingui la condició de comerciant detallista d'acord amb el que disposa l'article 50.tres de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2012, de 25 de juny, de mesures administratives i fiscals, i, en funció de la destinació previsible, l'adquirent tingui dret a la deducció, total o parcial, de l'impost que es trobi implícit en la contraprestació en els termes que estableix l'article 29.3 d'aquesta Llei.

A aquests efectes, únicament està exempta de l'impost, per aplicació de l'article 50.u.27è de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2012, la transmissió dels béns mobles i semovents que constitueixin les existències del patrimoni empresarial.

c) Les efectuades pels qui tinguin la condició d'empresari o professional exclusivament d'acord amb el que disposa l'article 5.4.a) d'aquesta Llei, quan les transmissions tinguin per objecte la mera cessió de béns o drets.

d) Les efectuades pels qui tinguin la condició d'empresari o professional exclusivament per la realització ocasional de les operacions a què es refereix l'article 5.4.b) d'aquesta Llei.

Als efectes del que disposa aquest apartat, és irrellevant que l'adquirent exerceixi la mateixa activitat a la qual estaven afectes els elements adquirits o una de diferent, sempre que l'adquirent acrediti la intenció de mantenir aquesta afectació a l'exercici d'una activitat empresarial o professional.

En relació amb el que disposa aquest apartat, es considera mera cessió de béns o drets la transmissió d'aquests quan no s'acompanyi d'una estructura organitzativa de factors de producció materials i humans, o d'un d'aquests, que permeti considerar-la constitutiva d'una unitat econòmica autònoma.

En cas que els béns i drets transmesos, o part d'aquests, es desafectin posteriorment de les activitats empresarials o professionals que determinen la no-subjecció que preveu aquest número, aquesta desafectació queda subjecta a l'impost tal com estableix per a cada cas aquesta Llei.

Els adquirents dels béns i drets compresos en les transmissions que es beneficiïn de la no-subjecció que estableix aquest número s'han de subrogar, respecte dels béns i drets esmentats, en la posició del transmissor pel que fa a l'aplicació de les normes que conté incloses a l'article 50.u.22è de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2012 i als articles 37 a 44 d'aquesta Llei.»

«9è Els lliuraments de béns i prestacions de serveis efectuats directament per les administracions públiques sense cap contraprestació o mitjançant una contraprestació de naturalesa tributària.

A aquests efectes, es consideren administracions públiques:

a) L'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes i les entitats que integren l'Administració local.

b) Les entitats gestores i els serveis comuns de la Seguretat Social.

c) Els organismes autònoms, les universitats públiques i les agències estatals.

d) Qualsevol entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia dependent de les anteriors que, amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per la Llei, tingui atribuïdes funcions de regulació o control de caràcter extern sobre un sector o una activitat determinats.

No tenen la consideració d'administracions públiques les entitats públiques empresarials estatals i els organismes assimilats dependents de les comunitats autònomes i entitats locals.

No estan subjectes a l'impost els serveis prestats en virtut de comandes de gestió pels ens, organismes i entitats del sector públic que tinguin, de conformitat amb el que estableixen els articles 4.1.n) i 24.6 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, la condició de mitjà propi instrumental i servei tècnic de l'administració pública encomanant i dels poders adjudicadors dependents d'aquest.

Així mateix, no estan subjectes a l'impost els serveis prestats per qualsevol ens, organisme o entitat del sector públic, en els termes a què es refereix l'article 3.1 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, a favor de les administracions públiques de les quals depenguin, o d'una altra dependent íntegrament d'aquestes, quan les administracions públiques esmentades en tinguin la titularitat íntegra.»

Tres. L'apartat 2n del número dos de l'article 16 queda redactat de la manera següent:

«2n Els lliuraments de béns que hagin de ser objecte d'instal·lació o muntatge abans de posar-se a disposició, quan la instal·lació s'ultimi al territori referit i sempre que la instal·lació o el muntatge impliqui la immobilització dels béns lliurats.»

Quatre. Es modifica l'apartat 3 del número u, s'introdueix un últim paràgraf al número dos i es modifiquen els apartats 4 i 9 del número tres.u i el número tres.dos, tots de l'article 17, amb la redacció següent:

«3. Per excepció al que expressa el número 2 anterior, no s'entenen efectuats al territori d'aplicació de l'impost:

Els serveis que s'enumeren tot seguit quan el seu destinatari estigui establert o tingui el domicili o la residència habitual fora de la Unió Europea:

Les cessions i concessions de drets d'autor, patents, llicències, marques de fàbrica o comercials i els altres drets de propietat intel·lectual o industrial, així com qualsevol altre dret similar.

La cessió o concessió de fons de comerç, d'exclusives de compra o venda o del dret a exercir una activitat professional.

Els de publicitat.

Els d'assessorament, auditoria, enginyeria, gabinet d'estudis, advocacia, consultors, experts comptables o fiscals i altres de similars, a excepció dels compresos a l'apartat 1 del número u del punt tres d'aquest article.

Els de tractament de dades i subministrament d'informacions, inclosos els procediments i les experiències de caràcter comercial.

Els de traducció, correcció o composició de textos, així com els prestats per intèrprets.

Els d'assegurança, reassegurança i capitalització, així com els serveis financers, esmentats respectivament per l'article 50.u.16è i 18è de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2012, de 25 de juny, de mesures administratives i fiscals, inclosos els que no estiguin exempts, a excepció del lloguer de caixes de seguretat.

Els de cessió de personal.

El doblatge de pel·lícules.

Els arrendaments de béns mobles corporals, a excepció dels que tinguin per objecte qualsevol mitjà de transport i els contenidors.

La provisió d'accés als sistemes de distribució de gas natural, electricitat, calefacció o refrigeració, i el transport o la transmissió a través dels sistemes esmentats, així com la prestació d'altres serveis relacionats directament amb qualsevol dels serveis compresos en aquest paràgraf.

Les obligacions de no prestar, totalment ni parcialment, cap dels serveis enunciats en aquest número.»

«– Serveis de radiodifusió i televisió: els serveis consistents en el subministrament de continguts d'àudio i audiovisuals, com ara els programes de ràdio o de televisió subministrats al públic a través de les xarxes de comunicacions per un prestador de serveis de comunicació, que actuï sota la seva pròpia responsabilitat editorial, per ser escoltats o vistos simultàniament seguint un horari de programació.»

«4. Els prestats per via electrònica quan el destinatari no sigui un empresari o professional actuant com a tal, sempre que aquest estigui establert o tingui la residència o el domicili habitual al territori d'aplicació de l'impost.»

«9. Els de telecomunicacions, de radiodifusió i de televisió, quan el destinatari no sigui un empresari o professional actuant com a tal, sempre que aquest estigui establert o tingui la residència o el domicili habitual al territori d'aplicació de l'impost.»

«Dos. No es consideren prestats al territori d'aplicació de l'impost els serveis que s'enumeren tot seguit quan s'entenguin efectuats al territori d'aplicació de l'impost per aplicació de les regles contingudes en aquest article, però s'utilitzin i s'explotin de manera efectiva a la Unió Europea, excloses les illes Canàries:

1r Els enunciats a l'apartat u.3 d'aquest article el destinatari dels quals sigui un empresari o professional actuant com a tal.

2n Els de mediació en nom i per compte d'altri el destinatari dels quals sigui un empresari o professional actuant com a tal.

3r Els d'arrendament de mitjans de transport.

4t Els prestats per via electrònica, els de telecomunicacions, de radiodifusió i de televisió.»

Cinc. S'afegeix una lletra i) a l'apartat 2n del número 1 de l'article 19, que queda redactada de la manera següent:

«i) Quan es tracti de lliuraments dels productes següents definits a l'annex VII d'aquesta Llei:

– Plata, platí i pal·ladi, en brut, en pols o semillavorat; s'assimilen a aquests els lliuraments que tinguin per objecte els metalls esmentats resultants de la realització d'activitats de transformació per part de l'empresari o professional adquirent. En tot cas, s'ha de tractar de productes que no estiguin inclosos en l'àmbit d'aplicació del règim especial aplicable als béns usats i del règim especial d'objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.

– Telèfons mòbils.

– Consoles de joc, ordinadors portàtils i tauletes digitals.

El que preveuen aquests dos últims guions només s'aplica quan el destinatari sigui:

a) Un empresari o professional revenedor d'aquests béns, sigui quin sigui l'import del lliurament.

b) Un empresari o professional diferent dels referits a la lletra anterior, quan l'import total dels lliuraments dels béns efectuats a aquest, documentats a la mateixa factura, excedeixi els 10.000 euros, exclos l'impost general indirecte canari.

Als efectes de calcular aquest límit, s'ha de tenir en compte l'import total dels lliuraments efectuats quan, documentats en més d'una factura, s'acrediti que es

tracta d'una única operació i que se n'ha produït el desglossament artificial als únics efectes d'evitar que s'apliqui aquesta norma.

L'acreditació de la condició de l'empresari o professional a què es refereixen les dues lletres anteriors s'ha de fer amb caràcter previ o simultani a l'adquisició, en les condicions que determini reglamentàriament el Govern de Canàries.

Els lliuraments d'aquests béns, en els casos en què siguin subjectes passius de l'impost els seus destinataris d'acord amb el que estableix aquest número 2n, s'han de documentar en una factura mitjançant una sèrie especial.»

Sis. La lletra a) de l'apartat 5 del número dos de l'article 20 queda redactada de la manera següent:

«a) Iniciar davant l'Administració tributària el procediment de rectificació d'autoliquidacions que preveuen l'article 120.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la normativa que la desplega.»

Set. La lletra e) del número 3, el número 6, la condició 1a de la lletra A) i la lletra B) del número 7 i el número 8, tots de l'article 22, queden redactats de la manera següent:

«e) Les subvencions no vinculades al preu de les operacions, sense que es considerin com a tals els imports pagats per un tercer en contraprestació d'aquestes operacions.»

«6. Es pot reduir la base imposable quan el destinatari de les operacions subjectes a l'impost no hagi fet efectiu el pagament de les quotes repercutides, i sempre que, amb posterioritat a la meritació de l'operació, es dicti una interlocutòria que declari el concurs de creditors d'aquell. La modificació, si s'escau, no es pot efectuar una vegada transcorregut el termini de dos mesos a partir de la finalització del termini màxim establert al número 5è de l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Només quan s'acordi la conclusió del concurs per les causes expressades a l'article 176.1, apartats 1r, 4t i 5è, de la Llei concursal, el creditor que hagi modificat la base imposable l'ha de modificar novament a l'alça mitjançant l'emissió, en el termini que es fixi reglamentàriament, d'una factura rectificativa en la qual es repercuteixi la quota procedent.»

«1a Que hagi transcorregut un any des de la meritació de l'impost repercutit sense que s'hagi obtingut el cobrament de tot o part del crèdit derivat d'aquest.

No obstant això, quan es tracti d'operacions a terminis o amb preu ajornat, cal que hagi transcorregut un any des del venciment del termini o terminis impagats a fi de procedir a la reducció proporcional de la base imposable. A aquests efectes, es consideren operacions a terminis o amb preu ajornat aquelles en què s'hagi pactat que la seva contraprestació s'hagi de fer efectiva en pagaments successius o en un de sol, respectivament, sempre que el període transcorregut entre la meritació de l'impost repercutit i el venciment de l'últim o únic pagament sigui superior a un any.

Quan el titular del dret de crèdit la base imposable del qual es vol reduir sigui un empresari o professional amb un volum d'operacions, calculat d'acord amb el que disposa l'article 51 d'aquesta Llei, que no hagi excedit durant l'any natural immediatament anterior els 6.010.121,04 euros, el termini a què es refereix aquesta condició 1a pot ser de sis mesos o un any.

En el cas d'operacions a les quals s'apliqui el règim especial del criteri de caixa, aquesta condició s'entén complerta en la data de meritació de l'impost que es produeixi per aplicació de la data límit del 31 de desembre a què es refereix l'article 58 duodècies d'aquesta Llei.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, quan es tracti d'operacions a terminis o amb preu ajornat cal que hagi transcorregut el termini de sis mesos o un any a què es refereix aquesta regla 1a, des del venciment del termini o terminis corresponents fins a la data de meritació de l'operació.»

«B) La modificació s'ha de fer en el termini dels tres mesos següents a la finalització del període de sis mesos o un any a què es refereix la condició 1a anterior, i s'ha de comunicar a l'Administració tributària canària en el termini que fixi reglamentàriament el Govern de Canàries.

En el cas d'operacions a les quals s'apliqui el règim especial del criteri de caixa, el termini de tres mesos per dur a terme la modificació es computa a partir de la data límit del 31 de desembre a què es refereix l'article 58 duodecimes d'aquesta Llei.»

«8. En relació amb els supòsits de modificació de la base imposable compresos als números 6 i 7 anteriors, s'apliquen les regles següents:

1a No escau modificar la base imposable en els casos següents:

- a) Crèdits que gaudeixin de garantia real, en la part garantida.
- b) Crèdits fiançats per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca o coberts per un contracte d'assegurança de crèdit o de caució, en la part fiançada o assegurada.
- c) Crèdits entre persones o entitats vinculades definides a l'article 23, número 3, d'aquesta Llei.
- d) Crèdits deguts o fiançats per ens públics.

El que disposa aquesta lletra d) no s'aplica a la reducció de la base imposable efectuada d'acord amb el número 7 anterior per als crèdits que es considerin totalment o parcialment incobrables, sense perjudici de la necessitat de complir el requisit d'acreditació documental de l'impagament a què es refereix la condició 4a de la lletra A) del número esmentat.

2a Tampoc escau modificar la base imposable quan el destinatari de les operacions no estigui establert al territori d'aplicació de l'impost.

3a Tampoc escau modificar la base imposable d'acord amb el número 7 d'aquest article amb posterioritat a la interlocutòria de declaració de concurs per als crèdits corresponents a quotes repercutides per operacions la meritació de les quals es produeixi amb anterioritat a la interlocutòria.

4a En els supòsits de pagament parcial anteriors a la modificació esmentada, s'entén que l'impost general indirecte canari està inclòs en les quantitats percebudes i en la mateixa proporció que la part de contraprestació satisfeta.

5a La rectificació de les deduccions del destinatari de les operacions, que s'ha de practicar segons el que disposa el paràgraf quart de l'apartat 2n del número dos de l'article 44 d'aquesta Llei, determina el naixement del crèdit corresponent a favor de la Hisenda pública.

Si el destinatari de les operacions subjectes no ha tingut dret a la deducció total de l'impost, també resulta deutor davant la Hisenda pública, per l'import de la quota de l'impost no deduïble. En el supòsit que el destinatari no actuï en la condició d'empresari o professional i en la mesura que no hagi satisfet el deute esmentat, s'aplica el que estableix la lletra C) del número 7 anterior.»

Vuit. El número 1 de l'article 23 queda redactat de la manera següent:

«1. En les operacions la contraprestació de les quals no consisteixi en diners, es considera base imposable l'import, expressat en diners, que s'hagi acordat entre les parts.

Llevat que s'acrediti el contrari, la base imposable ha de coincidir amb els imports resultants d'aplicar les regles següents:

1a Si els béns es lliuren en el mateix estat en què es van adquirir sense haver estat sotmesos a cap procés de fabricació, elaboració o transformació pel subjecte

passiu, o pel seu compte, la base imposable és la que s'hagi fixat en l'operació per la qual es van adquirir els béns.

En el cas de béns importats, la base imposable és la que hagi prevalgut per a la liquidació de l'impost a la importació d'aquests.

2a Si els béns lliurats han estat sotmesos a processos d'elaboració o transformació pel transmissor o pel seu compte, la base imposable és el cost dels béns o serveis utilitzats pel subjecte passiu per obtenir els béns esmentats, incloses les despeses de personal efectuades amb la mateixa finalitat.

3a Tanmateix, si el valor dels béns lliurats ha experimentat alteracions com a conseqüència de la seva utilització, deteriorament, obsolescència, degradació, revaloració o qualsevol altra causa, es considera base imposable el valor dels béns en el moment en què s'efectuï el lliurament.

4a En el cas de serveis, es considera base imposable el cost de prestació de serveis, inclosa, si s'escau, l'amortització dels béns cedits.

No obstant això, si la contraprestació consisteix parcialment en diners, es considera base imposable el resultat d'afegir a l'import, expressat en diners, acordat entre les parts, per la part no dinerària de la contraprestació, l'import de la part dinerària d'aquesta, sempre que el resultat sigui superior al determinat per aplicació del que disposen els paràgrafs anteriors.»

Nou. S'afegeix un número 5 a l'article 28, que queda redactat de la manera següent:

«5. Els subjectes passius que efectuïn conjuntament operacions subjectes a l'impost i operacions no subjectes per aplicació del que estableix l'article 9.9è d'aquesta Llei poden deduir les quotes suportades per l'adquisició de béns i serveis destinats de manera simultània a la realització de tots dos tipus d'operacions, en funció d'un criteri raonable i homogeni d'imputació de les quotes corresponents als béns i serveis utilitzats per dur a terme les operacions subjectes a l'impost, i s'inclouen, a aquests efectes, les operacions a què es refereix l'article 29.4.2n d'aquesta Llei. Aquest criteri s'ha de mantenir en el temps llevat que per causes raonables calgui procedir a modificar-lo.

El càlcul resultant d'aplicar aquest criteri es pot determinar provisionalment atenent les dades de l'any natural precedent, sense perjudici de la regularització que escaigui a final de cada any.

No obstant això, no són deduïbles en cap proporció les quotes suportades o satisfetes per les adquisicions o importacions de béns o serveis destinats, exclusivament, a la realització de les operacions no subjectes a què es refereix l'article 9.9è d'aquesta Llei.

Les deduccions que estableix aquest apartat també s'han d'ajustar a les condicions i els requisits previstos al capítol I del títol II d'aquesta Llei i, en particular, els que es refereixen a la regla de prorata.»

Deu. L'últim paràgraf del número 1 de l'article 34 queda redactat de la manera següent:

«Per excepció al que disposa el paràgraf anterior, no es tenen en compte les operacions efectuades en el sector diferenciat d'activitat de grup d'entitats. Així mateix, i sempre que no es pugui aplicar el que preveu el paràgraf anterior, quan aquests béns o serveis es destinin a ser utilitzats simultàniament en activitats acollides al règim especial simplificat i en altres activitats sotmeses al règim especial de l'agricultura i ramaderia o dels comerciants detallistes, el percentatge de deducció, als efectes del règim simplificat, ha de ser del 50 per 100 si l'afectació es produeix respecte d'activitats sotmeses a dos dels règims especials esmentats, o d'un terç, en cas contrari.»

Onze. La lletra c' de l'article 34.2 queda redactada de la manera següent:

«c) Les operacions d'arrendament financer a què es refereix la disposició addicional tercera de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.»

Dotze. L'article 36 queda redactat de la manera següent:

«Article 36. *Classes de prorata i criteris d'aplicació.*

1. La regla de prorata té dues modalitats d'aplicació: general i especial.

La regla de prorata general s'aplica quan no es donin les circumstàncies indicades a l'apartat següent.

2. La regla de prorata especial és aplicable en els supòsits següents:

1r Quan els subjectes passius optin per aplicar la regla esmentada en els terminis i la forma que es determinin reglamentàriament.

2n Quan l'import total de les quotes deduïbles en un any natural per aplicació de la regla de prorata general excedeixi en un 10 per cent o més del que resultaria per aplicació de la regla de prorata especial.»

Tretze. El número 5 de l'article 37 queda redactat de la manera següent:

«5. En les operacions no subjectes integrables en el denominador de la prorata, s'entén per import total d'operacions:

a) En les operacions previstes al número 8è de l'article 9 d'aquesta Llei, el seu valor de mercat.

b) Sense perjudici del que estableix el número 5 de l'article 28 d'aquesta Llei, en les operacions previstes al número 9è de l'article 9 d'aquesta Llei, el seu cost pressupostari.

c) En les operacions previstes al número 10è de l'article 9 d'aquesta Llei, el valor assignat als efectes de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.»

Catorze. Les referències al règim especial de l'agricultura i ramaderia contingudes a la Llei 20/1991 i a les seves normes estatals de desplegament s'entenen fetes al règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca.

Quinze. L'article 61 queda redactat de la manera següent:

«Article 61. *Liquidació de l'impost.*

1. Els subjectes passius han de determinar i ingressar el deute tributari d'acord amb el lloc, la forma, els terminis i els models que es regulin reglamentàriament.

2. En les importacions de béns, cal liquidar i ingressar l'impost d'acord amb la forma, els terminis i els models que s'estableixin reglamentàriament, i és aplicable de manera supletòria la legislació duanera per als drets aranzelaris.

3. Cal determinar per reglament les garanties que siguin procedents per assegurar el compliment de les obligacions tributàries corresponents.

4. Transcorreguts trenta dies des de la notificació al subjecte passiu del requeriment de l'Administració tributària perquè efectui l'autoliquidació que no va fer en el termini reglamentari, l'Administració esmentada pot iniciar el procediment per a la pràctica de la liquidació provisional de l'impost general indirecte canari corresponent, llevat que en el termini indicat es repari l'incompliment o es justifiqui degudament la inexistència de l'obligació.

La liquidació provisional d'ofici s'ha de fer tenint en compte les dades, els antecedents, els signes, els índexs, els mòduls o altres elements de què disposi

l'Administració tributària i que siguin rellevants a aquest efecte, i cal ajustar-se al procediment que es determini reglamentàriament.

Les liquidacions provisionals regulades en aquest article, una vegada notificades, han de ser executives immediatament, sense perjudici de les reclamacions que s'hi puguin interposar en contra legalment.

No obstant el que estableixen els paràgrafs anteriors d'aquest número, l'Administració pot comprovar ulteriorment la situació tributària dels subjectes passius i practicar les liquidacions que escaiguin d'acord amb el que disposa la Llei general tributària.»

Setze. Es modifica el número 5 i s'afegeixen els números 9 i 10 a l'article 63, que queden redactats de la manera següent:

«5. Constitueix una infracció tributària la no-consignació en l'autoliquidació a presentar pel període corresponent de les quotes de les quals sigui subjecte passiu el destinatari de les operacions d'acord amb l'apartat 2n del número 1 de l'article 19 i el número 6 de l'article 58 ter, tots dos d'aquesta Llei, i l'apartat 6 de l'article 25 de la Llei 19/1994.

La infracció prevista en aquest apartat es considera greu.

La sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional del 75 per cent de la quota tributària corresponent a les operacions no consignades en l'autoliquidació.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat s'ha de reduir segons el que disposa l'apartat 1 de l'article 188 de la Llei general tributària.»

«9. Constitueix una infracció tributària la falta de comunicació en termini o la comunicació incorrecta, mitjançant acció o omissió culposa o dolosa, per part dels destinataris de les operacions a què es refereix l'article 19, número 1, apartat 2n, lletra g), guió tercer d'aquesta Llei, als empresaris o professionals que duguin a terme les operacions corresponents, de la circumstància d'estar actuant, respecte a aquestes operacions, si s'escau, en la seva condició d'empresaris o professionals, en els termes que es regulen reglamentàriament.

La infracció prevista en aquest número es considera greu.

La sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional de l'1 per cent de les quotes meritades corresponents als lliuraments respecte dels quals s'ha incomplert l'obligació de comunicació, amb un mínim de 300 euros i un màxim de 10.000 euros.»

«10. La falta de comunicació en termini o la comunicació incorrecta, mitjançant acció o omissió culposa o dolosa, per part dels destinataris de les operacions a què es refereix l'article 19, número 1, apartat 2n, lletra h) d'aquesta Llei, als empresaris o professionals que duguin a terme les operacions corresponents, de les circumstàncies següents, en els termes que es regulen reglamentàriament:

a) Que estan actuant, respecte a les operacions esmentades, en la seva condició d'empresaris o professionals.

b) Que aquestes operacions es duen a terme en el marc d'un procés d'urbanització de terrenys o de construcció o rehabilitació d'edificacions.

La infracció prevista en aquest número es considera greu.

La sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional de l'1 per cent de les quotes meritades corresponents a les operacions respecte de les quals s'ha incomplert l'obligació de comunicació, amb un mínim de 300 euros i un màxim de 10.000 euros.»

Disset. El número 1 de l'article 67 queda redactat de la manera següent:

«1. Estan subjectes a l'arbitri els lliuraments efectuats per empresaris, de manera habitual o ocasional i a títol oneros, de béns mobles corporals inclosos a l'annex I de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2014, de 26 de juny,

per la qual es modifica la regulació de l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les illes Canàries, produïts per ells mateixos. També està subjecta a l'arbitri la importació dels béns inclosos a l'annex esmentat.»

Divuit. L'apartat 1r de l'article 68 queda redactat de la manera següent:

«1r Els inclosos a l'annex I de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2014, de 26 de juny, per la qual es modifica la regulació de l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les illes Canàries, en els supòsits compresos als números 1r, 4t, 5è, 7è i 8è de l'article 9 d'aquesta Llei.»

Dinou. Els números 1 i 2 i l'apartat 1r del número 3 de l'article 73 queden redactats de la manera següent:

«1. Les importacions definitives a què es refereix el número 3 de l'article 14 d'aquesta Llei, apartats 1r a 6è, 8è a 12è, 16è a 21è, 23è, 24è, 27è a 29è, 33è, 34è i 36è, sempre que els béns importats estiguin compresos a l'annex I de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2014, de 26 de juny, per la qual es modifica la regulació de l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les illes Canàries, que l'interessat sol·liciti l'exempció i que es compleixin els requisits continguts als apartats esmentats.

2. Les importacions definitives a què es refereixen els números 4, 6, 8, 9, 10 i 11 de l'article 14 d'aquesta Llei, sempre que els béns importats estiguin compresos a l'annex I de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2014 i que es compleixin els requisits continguts en aquests números.»

«1r Els productes a què es refereixen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 2 de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2014, de 26 de juny, per la qual es modifica la regulació de l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les illes Canàries.»

Vint. El número 2 de l'article 85 queda redactat de la manera següent:

«2. No poden ser objecte de devolució les quotes suportades per la importació de béns inclosos a l'annex II de la Llei de la Comunitat Autònoma de Canàries 4/2014, de 26 de juny, per la qual es modifica la regulació de l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les illes Canàries, llevat que aquests béns s'utilitzin en la realització de les operacions que descriuen els articles 71 i 72 d'aquesta Llei, fins i tot quan els enviaments o les exportacions no estiguin subjectes a l'arbitri.»

Vint-i-u. La disposició addicional novena queda redactada de la manera següent:

«Novena. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar el règim de tributació de l'autoconsum en l'impost general indirecte canari, a iniciativa de la Comunitat Autònoma de Canàries.

En les lleis de pressupostos generals de l'Estat també es pot modificar la regulació de les exempcions per exportacions, operacions assimilades a les exportacions i importacions, la regulació del lloc de realització del fet imposable i la regulació de la deducció.

Tot això, sense perjudici de l'informe previ de la Comunitat Autònoma, exigible d'acord amb la disposició addicional tercera de la Constitució espanyola.»

Vint-i-dos. S'afegeix una disposició addicional catorzena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional catorzena.

Poden tenir la consideració d'entitats dependents d'un grup d'entitats regulat al capítol VIII del títol III del llibre primer d'aquesta Llei les fundacions bancàries a què es refereix l'article 43.1 de la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries, que siguin empresaris o professionals i estiguin establertes al territori d'aplicació de l'impost, així com les entitats en què aquestes mantinguin una participació, directa o indirecta, de més del 50 per cent del seu capital.

Es considera dominant l'entitat de crèdit a què es refereix l'article 43.1 de la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries, i que, a aquests efectes, determini amb caràcter vinculant les polítiques i estratègies de l'activitat del grup i el control intern i de gestió.»

Vint-i-tres. S'afegeix un annex VII, que queda redactat de la manera següent:

«ANNEX VII

Lliuraments de plata, platí, pal·ladi, i lliurament de telèfons mòbils, consoles de joc, ordinadors portàtils i tauletes digitals

Codi NCE	Designació de la mercaderia
7106 10 00	Plata en pols.
7106 91 00	Plata en brut.
7106 92 00	Plata semillavorada.
7110 11 00	Platí en brut o en pols.
7110 19	Platí. La resta.
7110 21 00	Pal·ladi en brut o en pols.
7110 29 00	Pal·ladi. La resta.
8517 12	Telèfons mòbils (cel·lulars) i els d'altres xarxes sense fil. Exclusivament pel que fa als telèfons mòbils.
9504 50	Videoconsoles i màquines de videojocs, excepte les de la subpartida 950430. Exclusivament pel que fa a les consoles de joc.
8471 30	Màquines automàtiques per al tractament o el processament de dades, portàtils, de pes inferior a 10 kg, que estiguin constituïdes, almenys, per una unitat central de procés, un teclat i un visualitzador. Exclusivament pel que fa a:

Ordinadors portàtils i tauletes digitals.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

Es modifica la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, en els termes següents:

U. L'article 1 queda redactat de la manera següent:

«1. Els impostos especials són tributs de naturalesa indirecta que recauen sobre consums específics i graven, en fase única, la fabricació, la importació i, si s'escau, la introducció, en l'àmbit territorial intern de determinats béns, així com la matriculació de determinats mitjans de transport, el subministrament d'energia elèctrica i la posada a consum de carbó, d'acord amb les normes d'aquesta Llei.

2. Tenen la consideració d'impostos especials els impostos especials de fabricació, l'impost especial sobre l'electricitat, l'impost especial sobre determinats mitjans de transport i l'impost especial sobre el carbó.»

Dos. Es deroga el número 4 de l'article 2.

Tres. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. Els impostos especials de fabricació s'exigeixen en tot el territori espanyol, a excepció de les illes Canàries, Ceuta i Melilla. No obstant això, en les condicions que estableix aquesta Llei, els impostos sobre la cervesa, sobre productes intermedis i sobre l'alcohol i begudes derivades són exigibles a les illes Canàries.»

Quatre. L'apartat 14 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«14. No obstant el que estableixen els apartats anteriors d'aquest article, quan la sortida del gas natural de les instal·lacions considerades fàbriques o dipòsits fiscals es produeixi en el marc d'un contracte de subministrament de gas natural efectuat a títol oneros, la meritació de l'impost sobre hidrocarburs es produeix en el moment en què sigui exigible la part del preu corresponent al gas natural subministrat en cada període de facturació. Això no és aplicable quan el gas natural s'envii a una altra fàbrica, dipòsit fiscal o destinatari registrat, ni quan el subministrament s'efectuï per mitjans diferents a canonades fixes.

Per aplicar el que preveu l'apartat 1 d'aquest article, en relació amb els subministraments de gas natural diferents d'aquells als quals es refereix el paràgraf anterior, els subjectes passius poden considerar que el conjunt del gas natural subministrat durant períodes de fins a seixanta dies consecutius ha sortit de fàbrica o del dipòsit fiscal el primer dia del mes natural següent a la conclusió del període referit.»

Cinc. Els apartats 1, 2, 4 i la lletra c) de l'apartat 7 de l'article 18 queden redactats de la manera següent:

«1. Els subjectes passius i d'altres obligats al pagament dels impostos especials de fabricació estan obligats a presentar les declaracions tributàries corresponents i, si s'escau, a practicar les autoliquidacions que escaigui, així com a prestar garanties per respondre del compliment de les seves obligacions tributàries.

2. El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha de procedir a l'actualització formal de les referències efectuades als codis NC en el text d'aquesta Llei, si es produeixen variacions en l'estructura de la nomenclatura combinada.

(...)

4. Excepte el que disposa l'apartat següent, els subjectes passius i d'altres obligats al pagament dels impostos especials de fabricació han de determinar i ingressar el deute tributari en el procediment, la forma i els terminis que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

(...)

c) Els requisits exigibles en la circulació d'aquests productes i, en particular, les condicions d'utilització de qualsevol dels documents que hagin d'emparar la circulació intracomunitària i interna.»

Sis. Es modifiquen els apartats 2, 3, 5 i 6 i s'afegeix un apartat 7 a l'article 19, que queden redactats de la manera següent:

«2. En tot cas, constitueixen infraccions tributàries greus:

a) La fabricació i importació de productes objecte dels impostos especials de fabricació amb incompliment de les condicions i requisits que exigeixen aquesta Llei i el reglament que la desplega.

b) La circulació de productes objecte dels impostos especials de fabricació amb finalitats comercials en l'àmbit territorial intern quan hagi d'estar emparada en un document administratiu electrònic i no tingui un codi administratiu de referència assignat per les autoritats competents per a això.

c) La tinença de productes objecte dels impostos especials de fabricació amb finalitats comercials sense acreditar el pagament de l'impost meritat, l'aplicació del règim suspensiu o d'un supòsit d'exempció.

3. Les infraccions a què es refereixen les lletres a), b) i c) del número anterior s'han de sancionar amb una multa pecuniària proporcional del 100 per cent de les quotes que correspondrien a les quantitats dels productes, calculades aplicant el tipus vigent en la data de descobriment de la infracció, amb un mínim de 1.200 euros.

La sanció que correspongui d'acord amb el que assenyalen els paràgrafs anteriors s'ha d'incrementar en el 25 per cent quan hi hagi una comissió repetida d'infraccions tributàries. Aquesta circumstància s'aprecia quan l'infractor, dins dels dos anys anteriors a la comissió de la nova infracció, hagi estat sancionat per una resolució ferma en via administrativa per infringir qualsevol de les prohibicions que estableix el número 2 anterior.

(...)

5. Constitueix una infracció tributària lleu la circulació de productes objecte dels impostos especials de fabricació amb finalitats comercials en l'àmbit territorial intern quan, en relació amb els documents de circulació establerts reglamentàriament per emparar aquesta circulació, hi hagi omissions o inadequacions amb la realitat de dades essencials del document, i no constitueixi una infracció tributària greu. Aquesta infracció s'ha de sancionar amb una multa pecuniària proporcional del 10 per cent de la quota que correspondria als productes en circulació, amb un mínim de 600 euros.

Es consideren dades essencials dels documents de circulació les següents:

1r Les dades necessàries per poder identificar correctament la naturalesa i la quantitat de la mercaderia transportada.

2n Les dades necessàries per poder identificar correctament l'expedidor, el destinatari o els productes, inclòs el número de document de circulació.

3r En el cas de bolles de circulació, la numeració o capacitat d'aquestes i la seva correspondència amb els recipients sobre els quals estiguin col·locades.

4t La dada relativa a la data de l'inici de l'expedició.

6. Té la qualificació d'infracció tributària lleu la tinença, amb finalitats comercials, de begudes alcohòliques o de labors del tabac que no mostrin marques fiscals o de reconeixement, quan aquest requisit sigui exigible reglamentàriament, excepte quan respecte de la mateixa conducta sigui aplicable el que estableix l'apartat 2. Aquesta infracció s'ha de sancionar:

a) Amb una multa de 150 euros per cada 1.000 cigarrets que es tinguin amb finalitats comercials sense mostrar aquestes marques, amb un import mínim de 600 euros per cada infracció.

b) Amb una multa de 10 euros per cada litre de begudes derivades que es tinguin amb fins comercials sense mostrar aquestes marques, amb un import mínim de 600 euros per cada infracció.

Les sancions que estableixen les lletres a) i b) anteriors s'han de graduar incrementant l'import de la multa en un 25 per cent en cas de comissió repetida d'aquestes infraccions. La comissió repetida s'aprecia quan el subjecte infractor, dins dels dos anys anteriors a la comissió de la nova infracció, hagi estat sancionat en virtut d'una resolució ferma en via administrativa per la comissió de les infraccions que recull aquest número.

7. Té la qualificació d'infracció tributària lleu la tinença de marques fiscals falses, regenerades o recuperades. Aquesta infracció s'ha de sancionar amb una multa pecuniària fixa de 10 euros per cada marca fiscal falsa, regenerada o recuperada.»

Set. Es deroga el capítol IX del títol I.
Vuit. S'afegeix un capítol II al títol III, i l'impost especial sobre el carbó vigent passa a configurar el capítol I d'aquest títol, amb la redacció següent:

«TÍTOL III

Impostos especials sobre el carbó i sobre l'electricitat

CAPÍTOL I

Impost especial sobre el carbó

(...)

CAPÍTOL II

Impost especial sobre l'electricitat

Article 89. *Naturalesa.*

L'impost especial sobre l'electricitat és un tribut de naturalesa indirecta que recau sobre el consum d'electricitat i grava, en fase única, el subministrament d'energia elèctrica per a consum, així com el consum per part dels productors de l'electricitat que ells mateixos generen.

Article 90. *Àmbit objectiu.*

L'àmbit objectiu de l'impost especial sobre l'electricitat està constituït per l'energia elèctrica classificada al codi NC 2716 de la nomenclatura aranzelària i estadística que estableix el Reglament (CEE) núm. 2.658/87 del Consell, de 23 de juliol de 1987.

Article 91. *Àmbit d'aplicació.*

1. L'impost s'aplica en tot el territori espanyol.
2. El que disposa el número anterior s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, en els territoris del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra, i del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb el que estableix l'article 96 de la Constitució espanyola.

Article 92. *Fet imposable.*

1. Està subjecte a l'impost:
  - a) El subministrament d'energia elèctrica a una persona o entitat que adquireix l'electricitat per a consum propi, entenent-se per subministrament d'energia elèctrica tant la prestació del servei de peatges d'accés a la xarxa elèctrica com el lliurament d'electricitat.
Als efectes d'aquest impost, sempre tenen la condició de consumidors els gestors de càrregues del sistema.
  - b) El consum per part dels productors d'energia elèctrica de l'electricitat que ells mateixos generen.
2. Respecte als conceptes i termes amb substantivitat pròpia que apareixen a la Llei, excepte els que s'hi defineixen, cal ajustar-se al que disposa la normativa del sector elèctric de caràcter estatal.

Article 93. *Supòsit de no-subjecció.*

No està subjecte a l'impost el consum per part dels generadors o del conjunt de generadors de potència total no superior a 100 quilowatts (kW) de l'energia elèctrica produïda per ells mateixos.

Article 94. *Exempcions.*

Està exempta en les condicions que s'estableixin reglamentàriament:

1. L'energia elèctrica subministrada en el marc de les relacions diplomàtiques o consulars.
2. L'energia elèctrica subministrada a organitzacions internacionals reconegudes com a tals a Espanya i pels membres d'aquestes organitzacions, dins dels límits i en les condicions que determinin els convenis internacionals constitutius de les organitzacions o els acords de seu.
3. L'energia elèctrica subministrada a les forces armades de qualsevol Estat diferent d'Espanya que sigui part del Tractat de l'Atlàntic Nord o pel personal civil al seu servei, o als seus menjadors i cantines.
4. L'energia elèctrica subministrada en el marc d'un acord subscrit amb països tercers o organitzacions internacionals, sempre que aquest acord s'admeti o s'autoritzi en matèria d'exempció de l'impost sobre el valor afegit.
5. L'energia elèctrica consumida pels titulars de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica acollides al règim retributiu específic d'acord amb la legislació sectorial.
6. L'energia elèctrica subministrada que s'hagi generat amb piles de combustibles.
7. L'energia elèctrica consumida a les instal·lacions de producció, transport i distribució d'energia elèctrica per a la realització exclusiva d'aquestes activitats.

Article 95. *Meritació.*

L'impost es merita:

- a) En el supòsit que preveu la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 92, en el moment en què sigui exigible la part del preu corresponent a l'energia elèctrica subministrada en cada període de facturació.
- b) En el supòsit que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 92, en el moment del consum.

Article 96. *Contribuents.*

1. Són contribuents de l'impost:

- a) En el supòsit que preveu la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 92, aquells que, degudament habilitats d'acord amb el que disposa la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, duguin a terme subministraments d'energia elèctrica al consumidor, sense perjudici del que estableix l'apartat 3 d'aquest article.
- b) En el supòsit que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 92, aquells que consumeixin l'energia elèctrica generada per ells mateixos.

2. En els supòsits d'irregularitats en relació amb la justificació de l'ús o la destinació que es doni a l'electricitat que s'ha beneficiat d'una exempció o d'una reducció per raó de la seva destinació, els subministradors estan obligats al pagament del deute tributari de l'impost i de les sancions que es puguin imposar, mentre no justifiquin que el subministrament es va efectuar a un consumidor autoritzat per l'oficina gestora per gaudir dels beneficis fiscals esmentats.

3. Sense perjudici del que estableix l'apartat següent d'aquest article, en els subministraments d'electricitat efectuats a l'emparedament d'una no-subjecció, exempció o

d'una reducció, tenen la condició de contribuents, per la quantitat d'electricitat rebuda sense la repercussió correcta de l'impost, aquells consumidors que, per no haver comunicat al subministrador les dades exactes de la regularització en els terminis i termes establerts reglamentàriament, s'hagin beneficiat indegudament dels beneficis fiscals esmentats.

4. En els subministraments d'energia elèctrica efectuats a consumidors amb un únic punt de subministrament en els quals una part de l'energia subministrada està exempta en virtut del que estableix l'article 94.7 d'aquesta Llei, tenen la condició de contribuents els consumidors. També tenen la condició de contribuents aquells als quals fa referència la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article per l'electricitat adquirida per al seu consum.

Article 97. *Base imposable.*

Està constituïda per la base imposable que s'hauria determinat als efectes de l'impost sobre el valor afegit, excloses les quotes de l'impost sobre l'electricitat, per a un subministrament d'energia elèctrica efectuat a títol oneros dins del territori d'aplicació de l'impost sobre el valor afegit entre persones no vinculades, de conformitat amb el que estableixen els articles 78 i 79 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

Article 98. *Base liquidable.*

La base liquidable és el resultat de practicar sobre la base imposable, si s'escau, una reducció del 85 per cent, que és aplicable sempre que es compleixin els requisits i les condicions que s'estableixin reglamentàriament sobre la quantitat d'energia elèctrica que es destini a algun dels usos següents:

- a) Reducció química i processos electrolítics.
- b) Processos mineralògics. Es consideren processos mineralògics els classificats a la divisió 23 del Reglament (CE) núm. 1893/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de desembre de 2006, pel qual s'estableix la nomenclatura estadística d'activitats econòmiques NACE Revisió 2 i pel qual es modifiquen el Reglament (CEE) núm. 3037/90 del Consell i determinats reglaments de la CE sobre aspectes estadístics específics.
- c) Processos metal·lúrgics. Es consideren processos metal·lúrgics els relatius a la producció de metall i la seva preparació, així com, dins de la producció de productes metàl·lics, la producció de peces de forjat, premsa, encunyació i estirament, anells laminats i productes de mineral en pols, i tractament de superfícies i termotractament de fosa, escalfament, conservació, distensió o altres termotractaments.
- d) Activitats industrials amb una electricitat consumida que representi més del 50 per cent del cost d'un producte.
A aquests efectes, el cost d'un producte es defineix com la suma de les compres totals de béns i serveis més els costos de mà d'obra més el consum del capital fix. El cost es calcula per unitat en mitjana.
El cost de l'electricitat es defineix com el valor de compra real de l'electricitat o el cost de producció d'electricitat, si es genera a la mateixa empresa, inclosos tots els impostos, amb l'excepció de l'IVA deduïble.
- e) Regs agrícoles.
- f) Activitats industrials amb unes compres o un consum d'electricitat que representin almenys el 5 per cent del valor de la producció.

A aquests efectes s'entén per:

- “Compres o consum d'electricitat”: el cost real de l'energia elèctrica adquirida o consumida inclosos tots els impostos, amb l'excepció de l'IVA deduïble.

– “Valor de la producció”: està constituït per l’import de la xifra de negocis, al qual s’addiciona la variació d’existències, de productes en curs i de productes acabats.

A aquests efectes, el cost d’un producte es defineix com la suma de les compres totals de béns i serveis més els costos de mà d’obra més el consum del capital fix. El cost es calcula per unitat en mitjana.

El cost de l’electricitat es defineix com el valor de compra real de l’electricitat o el cost de producció d’electricitat, si es genera a la mateixa empresa.

Article 99. *Tipus impositiu.*

1. Sense perjudici del que estableix l’apartat 2 d’aquest article, l’impost s’exigeix al tipus del 5,11269632 per cent.

2. Les quotes resultants d’aplicar el tipus impositiu que fixa l’apartat 1 no poden ser inferiors a les quanties següents:

a) 0,5 euros per megawatt-hora (MWh), quan l’electricitat subministrada es destini a usos industrials.

b) 1 euro per megawatt-hora (MWh), quan l’electricitat subministrada es destini a altres usos.

Quan s’incompleixi la condició que preveu aquest apartat, les quanties indicades a les lletres a) i b) tenen la consideració de tipus impositius aplicables en lloc del que estableix l’apartat 1.

3. Als efectes del que preveu l’apartat 2, es consideren destinats a usos industrials els subministraments d’electricitat per a consum següents:

a) Els efectuats en alta tensió.

b) Els efectuats en baixa tensió amb destinació a regs agrícoles.

Article 100. *Quota íntegra.*

La quota íntegra és la quantitat resultant d’aplicar a la base liquidable el tipus impositiu que correspongui d’acord amb l’article anterior.

Article 101. *Repercussió.*

1. Els contribuents han de repercutir íntegrament l’import de l’impost sobre aquell per a qui efectuï l’operació gravada, i aquest resta obligat a suportar-la sempre que la repercussió s’ajusti al que disposa aquesta Llei, siguin quines siguin les estipulacions entre ells.

Els contribuents que hagin repercutit l’import de les quotes meritades en funció d’un percentatge provisional comunicat pels beneficiaris de les reduccions a què fa referència l’article 98 d’aquesta Llei o que no hagin efectuat la repercussió de l’impost en funció de les dades comunicades inicialment pels beneficiaris d’una no-subjecció o exempció, han de regularitzar, mitjançant el procediment que s’estableixi reglamentàriament, l’import de les quotes repercutides o que haguessin d’haver repercutit una vegada se’ls comuniquin les dades exactes dels subministraments esmentats d’acord amb el que estableix el reglament.

2. La repercussió de les quotes meritades s’ha d’efectuar en la factura separatament de la resta de conceptes compresos en aquesta. Quan es tracti d’operacions exemptes o amb reducció en la base liquidable, cal fer menció d’aquestes circumstàncies al document referit amb indicació del precepte aplicable.

3. No escau la repercussió de les quotes resultants en els supòsits que preveu la lletra b) de l’apartat 1 de l’article 92, quan el consumidor tingui la condició de contribuent, ni en els supòsits de liquidació que siguin conseqüència d’actes d’inspecció i en els d’estimació indirecta de bases.

Article 102. *Normes de gestió.*

1. Els contribuents per aquest impost estan obligats a presentar les autoliquidacions corresponents, així com a efectuar, simultàniament, el pagament del deute tributari.

El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'establir el procediment i el termini per presentar les autoliquidacions a què es refereix el paràgraf anterior.

2. Els obligats a presentar autoliquidacions per aquest impost, els representants als quals fa referència l'apartat 4 d'aquest article, així com els beneficiaris de les exempcions regulades als apartats 5, 6 i 7 de l'article 94 d'aquesta Llei i de les reduccions a què fa referència l'article 98, han de sol·licitar la inscripció al registre territorial corresponent a l'oficina gestora d'impostos especials del lloc en què radiqui l'establiment on exerceixin la seva activitat o, si no n'hi ha, en què radiqui el seu domicili fiscal.

El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'establir l'estructura del cens d'obligats tributaris per aquest impost, així com el procediment i el termini per inscriure'ls al registre territorial.

3. No obstant el que estableixen els dos apartats anteriors, cal establir reglamentàriament els requisits i les condicions per a la presentació de les declaracions informatives que es considerin necessàries i per al compliment d'altres obligacions de caràcter formal.

4. Els contribuents no establerts en territori espanyol, d'acord amb el que estableix l'article 358 de la Directiva 2006/112/CE del Consell, de 28 de novembre de 2006, relativa al sistema comú de l'impost sobre el valor afegit, estan obligats a nomenar una persona física o jurídica amb residència a Espanya perquè els representi davant l'Administració tributària en relació amb les seves obligacions per aquest impost, i a dur a terme el nomenament esmentat, acreditat degudament, amb anterioritat o, a molt estirar, en el moment de realització del fet imposable.

Article 103. *Infraccions i sancions.*

1. En els subministraments d'electricitat efectuats amb aplicació d'una no-subjecció, exempció o d'una reducció, constitueix una infracció tributària greu no comunicar en els terminis establerts reglamentàriament les dades exactes, quan d'això es derivi la no-repercussió o la repercussió de quotes inferiors a les procedents.

La base de la sanció és la diferència entre les quotes que s'haurien hagut de repercutir i les repercutides efectivament.

La sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional del 15 per cent.

En aquests supòsits, és aplicable el que disposa l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

La sanció que estableix aquest article no s'aplica quan escaigui imposar la sanció per la comissió de la infracció tributària per deixar d'ingressar el deute tributari que hagi de resultar d'una autoliquidació establerta a l'article 191 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. L'incompliment de l'obligació a què es refereix l'apartat 4 de l'article anterior constitueix una infracció tributària greu, i la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 1.000 euros.

3. Les altres infraccions tributàries relatives a aquest impost s'han de qualificar i sancionar de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense perjudici del que estableix l'article anterior.

Article 104. *Habilitació a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot modificar les exempcions, la reducció i els tipus impositius de l'impost.»

Nou. S'afegeix una disposició transitòria vuitena amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vuitena. *Inscripció al registre territorial en l'impost especial sobre l'electricitat.*

Els obligats a presentar autoliquidacions per aquest impost, així com els beneficiaris de les exempcions i de la reducció que s'hi estableixen, que ja estiguin inscrits al registre territorial corresponent per l'impost sobre l'electricitat no han de sol·licitar una nova inscripció per aquest impost.»

Article quart. *Modificació de la Llei 16/2013, de 29 d'octubre, per la qual s'estableixen determinades mesures en matèria de fiscalitat mediambiental i s'adopten altres mesures tributàries i financeres.*

Es modifica l'article 5 de la Llei 16/2013, de 29 d'octubre, per la qual s'estableixen determinades mesures en matèria de fiscalitat mediambiental i s'adopten altres mesures tributàries i financeres, en els termes següents:

U. A l'apartat cinc s'afegeixen un número 1, amb la qual cosa els números 1 a 6 actuals passen a ser 2 a 7, respectivament, i un número 8, amb la qual cosa el número 7 actual passa a ser el 9, amb la redacció següent:

«1. "Consumidor final": la persona o entitat que adquireixi els gasos fluorats d'efecte d'hivernacle amb l'impost repercutit per a la revenda, la incorporació en productes, per a l'ús final en les seves instal·lacions, equips o aparells, per a la fabricació d'equips o aparells o per a la càrrega, recàrrega, reparació o manteniment d'equips o aparells.

Sempre ha de tenir la condició de consumidor final la persona o l'entitat que adquireixi els gasos fluorats d'efecte d'hivernacle per utilitzar-los en la fabricació d'equips o aparells, així com en la càrrega, recàrrega, reparació o manteniment d'equips o aparells i que disposi únicament del certificat per a la manipulació d'equips amb sistemes frigorífics de càrrega de refrigerant inferior a 3 quilograms de gasos fluorats o per a la manipulació de sistemes frigorífics que utilitzin refrigerants fluorats destinats al confort tèrmic de persones instal·lats en vehicles d'acord amb el que estableix l'annex I del Reial decret 795/2010, de 16 de juny, pel qual es regula la comercialització i manipulació de gasos fluorats i equips basats en aquests, així com la certificació dels professionals que els utilitzen.

A aquests efectes, s'entén per "vehicles" qualsevol mitjà de transport de persones o mercaderies, exceptuant ferrocarrils, embarcacions i aeronaus i incloent maquinària mòbil d'ús agrari o industrial.»

«8. "Revenedor": la persona o entitat que, per estar autoritzada per l'oficina gestora en els termes establerts reglamentàriament, adquireixi exempts els gasos objecte de l'impost per a qualsevol de les finalitats següents:

a) Ser lliurats a un consumidor final, a una altra persona o a una altra entitat per comercialitzar-los posteriorment en l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost o per utilitzar-los o enviar-los fora de l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost.

b) Ser utilitzats per efectuar una càrrega, recàrrega, reparació o manteniment d'equips o aparells dels seus clients.»

Dos. Al número 1 de l'apartat sis s'afegeix la lletra c) i es modifica el número 2, amb la redacció següent:

«c) La importació i l'adquisició intracomunitària dels gasos fluorats d'efecte d'hivernacle objecte de l'impost continguts als productes la utilització dels quals comporti inherentment les emissions d'aquests a l'atmosfera, com els aerosols, sistemes i escumes de poliuretà i poliestirè extrudit, entre d'altres.»

«2. No estan subjectes a l'impost les vendes o els lliuraments de gasos fluorats d'efecte d'hivernacle que n'impliquin l'enviament directe per part del productor, importador o adquirent intracomunitari a una destinació fora de l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost.

Tampoc estan subjectes a l'impost:

– Les vendes o els lliuraments, l'autoconsum o, en el cas de la lletra c) del número anterior, la importació o l'adquisició intracomunitària dels gasos fluorats d'efecte d'hivernacle amb un potencial d'escalfament atmosfèric igual o inferior a 150.

– Les pèrdues de gasos objecte de l'impost derivades de les imprecisions dels diferents instruments de mesurament, sempre que es pugui acreditar que aquestes pèrdues estan dins dels límits de la tolerància de pes especificats al certificat corresponent de l'instrument de mesurament, homologat degudament d'acord amb el programa de certificació establert per l'Organització Internacional de Metrologia Legal.»

Tres. L'apartat set queda redactat de la manera següent:

«Set. Exempcions:

1. Estan exempts en les condicions que s'estableixin reglamentàriament:

a) La primera venda o el primer lliurament a empresaris que destinin els gasos fluorats d'efecte d'hivernacle a revendre'ls en l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost, sempre que aquests tinguin la condició de revenedors d'acord amb el que estableix l'apartat cinc de l'article cinc de la Llei 16/2013.

b) La primera venda o el primer lliurament a empresaris que destinin els gasos fluorats d'efecte hivernacle, inclosos els continguts en productes, equips o aparells, a enviar-los o utilitzar-los fora de l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost.

c) La primera venda o el primer lliurament a empresaris que destinin els gasos fluorats d'efecte d'hivernacle com a primera matèria per transformar-los químicament en un procés en què aquests gasos s'alteren completament en la seva composició o com a primera matèria per a mesclades d'altres gasos fluorats.

d) La primera venda o el primer lliurament a empresaris que destinin els gasos fluorats d'efecte hivernacle a incorporar-los per primera vegada a equips o aparells nous.

e) La primera venda o el primer lliurament a empresaris que destinin els gasos fluorats d'efecte hivernacle a fabricar medicaments que es presentin com a aerosols dosificadors per a inhalació.

f) La primera venda o el primer lliurament de gasos fluorats d'efecte d'hivernacle destinats a efectuar recàrregues en equips, aparells o instal·lacions dels quals prèviament s'hagin extret altres gasos i que s'acrediti haver-los lliurat als gestors de residus reconeguts per l'administració pública competent perquè els destrueixi, recicli o regeneri. La quantitat de gas exempta no pot ser superior a la que s'hagi extret de l'equip i lliurat al gestor de residus.

g) La primera venda o el primer lliurament de gasos fluorats d'efecte d'hivernacle als vaixells o aeronaus que duguin a terme una navegació marítima o aèria internacional, exclosa la privada d'esbarjo.

Als efectes del paràgraf anterior, s'entén per navegació marítima o aèria internacional l'efectuada partint de l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost i que conclou fora d'aquest, o viceversa. Així mateix, es considera navegació marítima internacional l'efectuada per vaixells afectes a la navegació a alta mar que es dediquin a l'exercici d'una activitat industrial, comercial o pesquera, diferent del

transport, sempre que la durada de la navegació, sense escala, excedeixi les quaranta-vuit hores.

2. Estan exempts en un 95 per cent, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament, la primera venda o el primer lliurament a empresaris que destinin els gasos fluorats d'efecte d'hivernacle amb un potencial d'escalfament atmosfèric igual o inferior a 3.500 a incorporar-los en sistemes fixos d'extinció d'incendis o que s'importin o adquireixin en sistemes fixos d'extinció d'incendis.

Així mateix, estan exempts en un 95 per cent la primera venda o el primer lliurament de gasos fluorats d'efecte d'hivernacle a centres reconeguts oficialment, amb finalitats exclusivament docents o a centres que exerceixin funcions d'investigació, així com a laboratoris de proves d'empreses consultores o d'enginyeria o per a la investigació dels fabricants, sempre que no surtin d'aquests mateixos o que se'n justifiqui la destrucció a través d'un gestor de residus.

Els directors d'aquests centres han de sol·licitar l'aplicació d'aquesta exempció a l'oficina gestora. En cas que els gasos fluorats s'hagin de destinar a altres usos o surtin dels centres esmentats, el director ho ha de posar en coneixement de l'oficina gestora.

També estan exempts en un 95 per cent la primera venda o el primer lliurament dels gasos fluorats d'efecte d'hivernacle destinats a les Forces Armades en equips d'extinció d'incendis.

El Ministeri de Defensa ha de sol·licitar l'aplicació d'aquesta exempció a l'oficina gestora. En aquesta sol·licitud, cal indicar la classe i la quantitat de gasos fluorats d'efecte d'hivernacle que es vol adquirir amb exempció, d'acord amb les necessitats previstes. En cas que es modifiquin les circumstàncies comunicades en la sol·licitud, el Ministeri de Defensa ho ha de posar en coneixement de l'oficina gestora.

3. Quan, segons que correspongui, es compleixin "mutatis mutandis" els requisits recollits tant en aquesta Llei com reglamentàriament per a les exempcions regulades als números anteriors d'aquest apartat, estan exempts els autoconsums de gasos fluorats d'efecte d'hivernacle i les importacions i adquisicions intracomunitàries dels gasos fluorats d'efecte d'hivernacle als quals fa referència la lletra c) del número 1 de l'apartat sis d'aquesta Llei.

4. No obstant el que disposen els números 1, 2 i 3 d'aquest apartat, si els gasos fluorats d'efecte d'hivernacle adquirits així es destinen a usos diferents dels que generen el dret a l'exempció, es considera que s'ha efectuat la primera venda o el primer lliurament en el moment en què es destinin al consum en l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost o s'utilitzin en els usos esmentats.»

Quatre. Es modifica el número 1 i s'afegeix el número 3 a l'apartat nou, que queden redactats de la manera següent:

«1. Són contribuents de l'impost els fabricants, importadors, adquirents intracomunitaris, gestors de residus i revenedors que efectuïn les vendes o lliuraments, importacions, adquisicions intracomunitàries o operacions d'autoconsum subjectes a l'impost.

(...)

3. En els supòsits a què fa referència el número 3 de l'apartat sis d'aquest article en els quals es presumeix, llevat que hi hagi alguna prova en contra, que han estat objecte de vendes o lliuraments subjectes a l'impost els gasos fluorats d'efecte d'hivernacle en els quals no se'n justifiqui la destinació, tenen la consideració de contribuents els fabricants, importadors, adquirents intracomunitaris o revenedors que efectuïn les vendes o els lliuraments esmentats.»

Cinc. Se suprimeix el segon paràgraf de l'apartat divuit, l'apartat dinou passa a ser l'apartat vint i l'apartat dinou queda redactat de la manera següent:

«Dinou. *Règim especial per al sector del poliuretà.*

El tipus impositiu que s'ha d'aplicar als gasos fluorats que es destinin a produir poliuretà o s'importin o adquireixin en poliuretà ja fabricat és el resultat de multiplicar el tipus impositiu que li correspongui segons el seu potencial d'escalfament atmosfèric, que conté l'apartat onze de l'article 5, pel coeficient de 0,10.»

Disposició addicional única. *Procediments d'inspecció, comprovació limitada i verificació de dades, en relació amb l'impost sobre el valor afegit meritat en les importacions de béns.*

Els procediments d'inspecció, comprovació limitada i verificació de dades relatives a l'impost sobre el valor afegit meritat en les importacions de béns es regeixen pel que disposa el títol III de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, amb les especialitats següents:

a) Els procediments als quals es refereix aquesta disposició queden limitats en el seu abast a la inspecció, comprovació, investigació i verificació de dades de les obligacions tributàries derivades exclusivament de les operacions d'importació.

En el cas del procediment d'inspecció, l'abast establert al paràgraf anterior no és susceptible de ser ampliat a l'empara de l'article 149 de la Llei general tributària.

b) Quan les quotes liquidades com a resultat dels procediments esmentats es refereixin a operacions d'importació efectuades per subjectes passius acollits, en el moment de realitzar-se, al sistema d'ajornament que regula l'apartat dos de l'article 167 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, l'ingrés d'aquestes quotes s'ha d'efectuar mitjançant el sistema d'ajornament esmentat.

Disposició transitòria única. *Règim especial del grup d'entitats.*

Les entitats que en entrar en vigor aquesta Llei estiguin acollides al règim especial del grup d'entitats i no compleixin els nous requisits de vinculació a què es refereix l'apartat trenta-tres de l'article primer d'aquesta Llei poden seguir acollides al règim esmentat fins al 31 de desembre de 2015, amb subjecció als requisits de vinculació exigibles de conformitat amb la normativa vigent abans d'entrar en vigor aquesta Llei.

Disposició derogatòria única. *Reemborsament de l'impost sobre el valor afegit i de l'impost general indirecte canari en importacions de béns.*

A partir de l'1 d'abril de 2016 queda derogada la disposició addicional única de la Llei 9/1998, de 21 d'abril, per la qual es modifica la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i l'apartat catorzè de l'article 9 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició final primera. *Adaptació de la Llei reguladora de l'impost general indirecte canari i del concepte de rehabilitació als efectes de la materialització de la reserva per a inversions en Canàries a la Sentència del Tribunal Constitucional 164/2013, de 26 de setembre.*

Primer. Amb efectes des de l'1 de gener de 2010 i amb vigència indefinida, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries:

U. Es modifica el número 11 de l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«11. Les importacions de béns el valor global dels quals no excedeixi els 22 euros.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior:

- a) Els productes alcohòlics compresos en els codis NC 22.03 a 22.08 de l'aranzel duaner.
- b) Els perfums i les aigües de colònia.
- c) El tabac en branca o manufacturat.»

Dos. Es modifica el número 2 de l'apartat tres.u de l'article 17, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els de transport que s'esmenten tot seguit, per la part de trajecte que discorri pel territori d'aplicació de l'impost tal com aquest es defineix a l'article 3 d'aquesta Llei:

- a) Els de transport de passatgers, sigui quin sigui el destinatari.
- b) Els de transport de béns, quan el destinatari no sigui un empresari o un professional actuant com a tal.»

Segon. Amb efectes des de l'1 de gener de 2011 i amb vigència indefinida, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries:

U. Es modifica el número 4 de l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«4. Els lliuraments de béns a organismes reconeguts degudament que els enviïn amb caràcter definitiu a la península, illes Balears, Ceuta, Melilla o qualsevol altre Estat membre de la Comunitat Europea o els exporti definitivament a països tercers en el marc de les seves activitats humanitàries, caritatives o educatives, amb el reconeixement previ del dret a l'exempció tal com es determini reglamentàriament.

No obstant això, quan qui lliuri els béns a què es refereix el paràgraf anterior d'aquest número sigui un ens públic o un establiment privat de caràcter social, es pot sol·licitar a l'Administració tributària Canària la devolució de l'impost suportat que no s'hagi pogut deduir totalment amb justificació prèvia del seu import en el termini de tres mesos des que es duguin a terme els lliuraments esmentats.»

Dos. Es modifica el número 7 de l'article 12, que queda redactat de la manera següent:

«7. Els lliuraments de béns i les prestacions de serveis que es destinin als organismes internacionals reconeguts per Espanya o als membres amb estatut diplomàtic dels organismes esmentats o al seu personal tècnic i administratiu, dins dels límits i amb les condicions fixades reglamentàriament o establertes als convenis internacionals.

En particular, s'inclouen en aquest apartat els lliuraments de béns i les prestacions de serveis que es destinin a la Comunitat Europea, a la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, al Banc Central Europeu o al Banc Europeu d'Inversions, o als organismes creats per les comunitats als quals s'aplica el Protocol de 8 d'abril de 1965 sobre els privilegis i les immunitats de les comunitats europees, dins dels límits i segons les condicions d'aquest Protocol i els acords per aplicar-lo o els acords de seu, sempre que amb això no es provoquin distorsions en la competència.»

Tres. Es modifica l'apartat 7è del número 1 de l'article 14, i el número 9 del mateix article, que queden redactats de la manera següent:

«1.7è Les divises, els bitllets de banc i les monedes que siguin mitjans legals de pagament, a excepció de les monedes i els bitllets de col·lecció i de les peces d'or, plata i platí.»

«9. Les importacions efectuades per organismes internacionals reconeguts per Espanya i les fetes pels seus membres amb estatut diplomàtic i el seu personal tècnic i administratiu, amb els límits i en les condicions fixades reglamentàriament o establertes als convenis internacionals pels quals es creen aquests organismes o als acords sobre la seva seu.

En particular, estan exemptes de l'impost les importacions de béns efectuades per la Comunitat Europea, la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, el Banc Central Europeu o el Banc Europeu d'Inversions, o pels organismes creats per les comunitats als quals s'aplica el Protocol de 8 d'abril de 1965 sobre els privilegis i les immunitats de les comunitats europees, dins dels límits i segons les condicions d'aquest Protocol i els acords per aplicar-lo o els acords de seu, sempre que aquesta exempció no provoqui distorsions en la competència.»

Quatre. Es modifica l'apartat 3r del número 1 de l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«3r La factura original o el justificant comptable de l'operació expedit per qui efectuï un lliurament de béns o una prestació de serveis al destinatari, subjecte passiu de l'impost, en els supòsits a què es refereix l'apartat 2n del número 1 de l'article 19 i l'article 58 ter.6 d'aquesta Llei, sempre que la quota meritada per aquest lliurament o prestació estigui declarada degudament a la declaració-liquidació a què es refereix l'article 59.1.f) de la Llei 20/1991.

En el supòsit de substitució a què es refereix l'apartat 6 de l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, el document d'ingrés de la quota.»

Cinc. Es modifica l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Naixement del dret a deduir.*

El dret a la deducció neix en el moment en què es meriten les quotes deduïbles.

No obstant això, en el supòsit de substitució a què es refereix l'apartat 6 de l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, el dret a la deducció neix en el moment en què s'ingressi la quota.»

Sis. Es modifica el número 4 de l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

«4. S'entenen suportades les quotes deduïbles, així com la càrrega impositiva implícita en les adquisicions a comerciants detallistes, en el moment en què l'empresari o professional que les va suportar rebí la factura corresponent o altres documents justificatius del dret a deduir.

Si la meritació de l'impost es produeix en un moment posterior al de la recepció de la factura, les quotes s'entenen suportades quan es meritin.

En el supòsit de substitució a què es refereix l'apartat 6 de l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, les quotes s'entenen suportades en el moment en què s'ingressin.»

Set. S'afegeix un número 8 a l'article 48, que queda redactat de la manera següent:

«8. En el cas d'empresaris o professionals establerts en un Estat membre de la Comunitat Europea diferent d'Espanya, cal presentar la sol·licitud per via electrònica a través del portal electrònic dispostat a l'efecte per l'Estat membre en què estiguin establerts.»

Vuit. Es modifica la lletra c) del número 1 de l'article 59, que queda redactada de la manera següent:

«c) Conservar les factures rebudes, els justificants comptables i les còpies de les factures expedides, fins i tot per mitjans electrònics, durant el termini de prescripció de l'impost.

Quan els documents a què es refereix el paràgraf anterior facin referència a adquisicions per les quals s'hagi suportat o satisfet quotes de l'impost la deducció de les quals estigui sotmesa a un període de regularització, s'han de conservar durant el període de regularització corresponent a aquestes quotes i els quatre anys següents.»

Terçer. Amb efectes des de l'1 de gener de 2011 i fins al 31 de desembre de 2014, es modifica la lletra a) de l'apartat 3 del número u de l'article 17 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, que queda redactada de la manera següent:

«a) Els serveis que s'enumeren tot seguit quan el destinatari d'aquests estigui establert o tingui el domicili o la residència habitual fora de la Unió Europea:

Les cessions i concessions de drets d'autor, patents, llicències, marques de fàbrica o comercials i els altres drets de propietat intel·lectual o industrial, així com qualsevol altre dret similar.

La cessió o concessió de fons de comerç, d'exclusives de compra o venda o del dret a exercir una activitat professional.

Els de publicitat.

Els d'assessorament, auditoria, enginyeria, gabinet d'estudis, advocacia, consultors, experts comptables o fiscals i altres de similars, a excepció dels compresos en l'apartat 1 del número u del punt tres d'aquest article.

Els de tractament de dades i el subministrament d'informacions, inclosos els procediments i les experiències de caràcter comercial.

Els de traducció, correcció o composició de textos, així com els prestats per intèrprets.

Els d'assegurança, reassegurança i capitalització, així com els serveis financers, esmentats respectivament per l'article 10, número 1, apartats 16è i 18è, d'aquesta Llei, inclosos els que no estiguin exempts, a excepció del lloguer de caixes de seguretat.

Els de cessió de personal.

El doblatge de pel·lícules.

Els arrendaments de béns mobles corporals, a excepció dels que tinguin per objecte qualsevol mitjà de transport i els contenidors.

La provisió d'accés als sistemes de distribució de gas natural, electricitat, calefacció o refrigeració, i el transport o la transmissió a través d'aquests sistemes, així com la prestació d'altres serveis relacionats directament amb qualsevol dels serveis compresos en aquest paràgraf.

Les obligacions de no prestar, totalment o parcialment, qualsevol dels serveis enunciats en aquest número.»

Quart. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2010, es modifiquen les lletres A i C de l'apartat 4 de l'article 27 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries, que queden redactades de la manera següent:

«A. Les inversions inicials consistents en l'adquisició d'elements patrimonials nous de l'actiu fix material o immaterial com a conseqüència de:

La creació d'un establiment.

L'ampliació d'un establiment.

La diversificació de l'activitat d'un establiment per a l'elaboració de nous productes.

La transformació substancial en el procés de producció d'un establiment.

També tenen la consideració d'inicials les inversions en sòl, edificat o no, sempre que no s'hagin beneficiat anteriorment del règim previst en aquest article i s'afecti:

A la promoció d'habitatges protegits, quan escaigui aquesta qualificació d'acord amb el que preveu el Decret 27/2006, de 7 de març, pel qual es regulen les actuacions del Pla d'habitatge de Canàries, i es destinin a l'arrendament per part de la societat promotora.

A l'exercici d'activitats industrials incloses a les divisions 1 a 4 de la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

A les zones comercials situades en una àrea amb una oferta turística que estigui en declivi perquè requereix intervencions integrades de rehabilitació d'àrees urbanes.

A les activitats turístiques regulades a la Llei 7/1995, de 6 d'abril, d'ordenació del turisme de Canàries, l'adquisició de les quals tingui per objecte la rehabilitació d'un establiment turístic.

Només als efectes d'entendre inclòs en l'import de la materialització de la reserva el valor corresponent al sòl, es consideren obres de rehabilitació les actuacions dirigides a renovar, ampliar o millorar els establiments turístics, sempre que reuneixin les condicions necessàries per incorporar-se a l'actiu fix material com a valor més gran de l'immoble.

En el cas dels establiments turístics situats en una àrea amb una oferta turística que estigui en declivi perquè requereix intervencions integrades de rehabilitació d'àrees urbanes, segons els termes definits a les directrius d'ordenació general de Canàries, aprovades per la Llei 19/2003, de 14 d'abril, per la qual s'aproven les directrius d'ordenació general i les directrius d'ordenació del turisme de Canàries, independentment de l'import de les actuacions esmentades.

En el cas dels establiments turístics situats fora de les àrees amb una oferta turística que estigui en declivi, sempre que el cost de les actuacions esmentades excedeixi el 25 per cent del valor cadastral de l'establiment, descomptada la part proporcional corresponent al sòl.

En el cas d'elements de transport, s'han de destinar a l'ús intern de l'empresa a Canàries, segons determina l'apartat 5 d'aquest article, i no es poden utilitzar per prestar serveis de transport a tercers.

En el cas d'actiu fix immaterial, s'ha de tractar de drets d'ús de propietat, industrial o intel·lectual, coneixements no patentats, en els termes que es determinin reglamentàriament, i de concessions administratives, i ha de reunir els requisits següents:

Utilitzar-se exclusivament a l'establiment que reuneixi les condicions indicades en aquesta lletra.

Ser amortitzable.

Ser adquirit a tercers en condicions de mercat. En el cas de les concessions administratives, s'entén que són adquirides en condicions de mercat quan siguin objecte d'un procediment de concurrència competitiva.

Figurar en l'actiu de l'empresa.

En el cas dels subjectes passius que compleixin les condicions de l'article 108 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, en el període impositiu en què s'obté el benefici amb càrrec al qual es dota la reserva, la inversió pot consistir en l'adquisició d'actius fixos usats, sempre que els béns adquirits no s'hagin beneficiat

anteriorment del règim que preveu aquest article. En el cas del sòl, s'han de complir en tot cas les condicions que preveu aquesta lletra.

Cal determinar reglamentàriament els termes en què s'entengui que es produeix la creació o l'ampliació d'un establiment i la diversificació i la transformació substancial de la seva producció.»

«C. L'adquisició d'elements patrimonials de l'actiu fix material o immaterial que no es pugui considerar inversió inicial per no reunir alguna de les condicions que estableix la lletra A anterior, la inversió en actius que contribueixin a la millora i protecció del medi ambient al territori canari, així com les despeses de recerca i desenvolupament que es determinin reglamentàriament.

En el cas dels vehicles de transport de passatgers per via marítima o per carretera, s'han de dedicar exclusivament a serveis públics en l'àmbit de funcions d'interès general que es corresponguin amb les necessitats públiques de les illes Canàries. En el cas del sòl, edificat o no, aquest s'ha d'afectar:

A la promoció d'habitatges protegits, quan escaigui aquesta qualificació d'acord amb el que preveu el Decret 27/2006, de 7 de març, pel qual es regulen les actuacions del Pla d'habitatge de Canàries, i es destinin a l'arrendament per part de la societat promotora.

A l'exercici d'activitats industrials incloses a les divisions 1 a 4 de la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

A les zones comercials situades en una àrea amb una oferta turística que estigui en declivi perquè requereix intervencions integrades de rehabilitació d'àrees urbanes.

A les activitats turístiques regulades a la Llei 7/1995, de 6 d'abril, d'ordenació del turisme de Canàries, l'adquisició de les quals tingui per objecte la rehabilitació d'un establiment turístic.

Només als efectes d'entendre inclòs en l'import de la materialització de la reserva el valor corresponent al sòl, es consideren obres de rehabilitació les actuacions dirigides a renovar, ampliar o millorar els establiments turístics, sempre que reuneixin les condicions necessàries per incorporar-se a l'actiu fix material com a valor més gran de l'immoble.

En el cas dels establiments turístics situats en una àrea amb una oferta turística que estigui en declivi perquè requereix intervencions integrades de rehabilitació d'àrees urbanes, segons els termes definits a les directrius d'ordenació general de Canàries, aprovades per la Llei 19/2003, de 14 d'abril, per la qual s'aproven les directrius d'ordenació general i les directrius d'ordenació del turisme de Canàries, independentment de l'import de les actuacions.

En el cas dels establiments turístics situats fora de les àrees amb una oferta turística que estigui en declivi, sempre que el cost d'aquestes actuacions excedeixi el 25 per cent del valor cadastral de l'establiment, descomptada la part proporcional corresponent al sòl.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquesta Llei s'aprova a l'empara del que disposa l'article 149.1.14.a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorporen al dret espanyol la Directiva 2008/8/CE del Consell, de 12 de febrer de 2008, per la qual es modifica la Directiva 2006/112/CE, pel que fa al lloc de la prestació de serveis; la Directiva 2013/43/UE, de 22 de juliol de 2013, per la qual es modifica la Directiva 2006/112/CE, relativa al sistema comú de l'impost

sobre el valor afegit, pel que fa a l'aplicació optativa i temporal del mecanisme d'inversió del subjecte passiu a determinats lliuraments de béns i prestacions de serveis susceptibles de frau; la Directiva 2013/61/UE, de 17 de desembre de 2013, que modifica les directives 2006/112/CE i 2008/118/CE, pel que fa a les regions ultraperifèriques franceses i, en particular, a Mayotte; i la Directiva 2003/96/CE del Consell, de 27 d'octubre, per la qual es reestructura el règim d'imposició dels productes energètics i de l'electricitat.

Disposició final quarta. *Desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern perquè, en l'àmbit de les seves competències, dicti les disposicions reglamentàries necessàries per desplegar i aplicar aquesta Llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 2015, amb l'excepció de la disposició final primera, que entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això:

- a) El que disposen els apartats deu, vint-i-nou, trenta i quaranta-u i l'article primer, aquests últims només pel que fa a la modificació del número 6è de l'apartat dos de l'article 124 i de l'apartat cinquè de l'annex, respectivament, de la Llei 37/1992, és aplicable a partir de l'1 de gener de 2016.
- b) El que disposen l'apartat dinou de l'article primer i l'apartat cinc de l'article segon és aplicable a partir de l'1 d'abril de 2015.
- c) El que disposen els apartats setze, disset, divuit i dinou de l'article segon té efectes des del dia 1 de juliol de 2014.
- d) El que disposen els apartats u, dos.2 i quatre de l'article quart és aplicable a partir de l'1 de gener de 2014.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de novembre de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY